

REPUBLIKA

Rok II | LÓDŹ, PIĄTEK, 22 października 1926 r.

NUMER POJEDYNCZY 20 GROSZY

293

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: PIOTRKOWSKA 49.
GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6-7 POPOŁUDNIU

WYDANIE PORANNE.

TELEFONY REDAKCJI: 27-24, 36 43, 36-44.
TELEFON ADMINISTRACJI: 22-14

Zniesienie barjer celnych

to śmierć dla produkcji polskiej.

„Lewjatan“ protestuje przeciwko manifestowi gospodarczemu uważając, iż jest on skierowany przeciw interesom Polski.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B) telefonuje:

Manifest finansistów opublikowany w „Republice“ onegdaj stał się centralnym punktem zainteresowania świata politycznego i gospodarczego.

Centralny związek przemysłu, handlu, górnictwa i finansów (Lewjatan) zwołał na dzień wczorajszy posiedzenie swego zarządu celem zastanowienia się nad wspomnianym manifestem.

Okazuje się, że brak podpisów przed stawicieli przemysłu polskiego pod wspomnianym manifestem nie był przy padkowy.

Lewjatan ustosunkował się do manifestu bardzo nieprzychylnie, a to z powodów natury politycznej i gospodarczej.

W manifestcie przejrzyście wspomniane jest kilkakrotnie, że szereg fałszywie przeprowadzonych granic pomiędzy państwami, szczególnie we wschodniej Europie, przyczynia się do światowego kryzysu gospodarczego. Rzecz pro sta że chodzi tutaj również o granice Polski.

Ważnym jednak był dla „Lewjatana“ wzgląd gospodarczy.

Na zebraniu podkreślono, że manifest domaga się od rządów poszczególnych państw, zniesienia barjer celnych, wyrażając dążenia przemysłu światowego, za sobnego w kapitały obrotowe, natomiast przemysł innych krajów, a szczególnie Polski nie posiada kapitału i zmuszony produkować drogo, skazany byłby na śmierć w razie zniesienia cel ochronnych, czego domaga się właśnie manifest.

Z tych dwóch względów zarząd „Lewjatana“ postanowił wydać odezwę określającą stanowisko tej organizacji wobec manifestu.

Tekst odezwy został wczoraj wieczorem przez dyrektora „Lewjatana“ postawiony do aprobaty wice-premierowi prof. Bartłowi. Jeżeli „Lewjatan“ uzyska na jego tekst zgodę rządu to będzie opublikowany w najbliższych dniach.

Tekst noty polskiej

do Sowietów ogłoszony będzie w sobotę.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B) telefonuje:

Kilkakrotnie już odraczana konferencja prasowa w sprawie traktatu sowietko - litewskiego odbędzie się ostatecznie w najbliższą sobotę. Na konferencji podany zostanie do wiadomości tekst noty rządu polskiego do sowietów w sprawie traktatu sowietko - litewskiego, który mentarz do niej wypowiedziany będzie przez ministra spraw zagranicznych Za leskiego.

Zastrzeżenia prezesa Banku Polskiego.

Warszawa, 21 października.
Polska Agencja Telegraficzna.

W związku z odezwą w sprawie międzynarodowej wymiany handlowej, wydaną z inicjatywy angielskich kół gospodarczych, a podpisaną również przez prezesa Banku Polskiego p. Stanisława Karpińskiego, podaje się główną treść listu z dnia 28 czerwca rb., wysłanego przez prezesa Karpińskiego do gubernatora banku angielskiego, p. Montague Normana:

„W sobotę dnia 19 bm. miałem interesującą wizytę sir George'a Paisha i, stosownie do jego życzenia, pośpieszam donieść Panu, że z sympatją odnoszę się do współpracy nad sposobem znoszenia barjer celnych w Europie. Myśl ta

nie jest w Polsce nowa. Z chwila wprowadzenia reformy walutowej, Polska wkroczyła na drogę bardzo liberalnej polityki celnej. Doświadczenie nie było za chęć, ponieważ w dużej mierze liberalizm celny przyczynił się do zatamania waluty. W konsekwencji zmuszona została przejść od liberalizmu do protekcji celnej, co doniosło odbicie się na jej obrotach handlowych z zagranicą.

Do tego osłabienia roli Polski, jako kontrahenta na rynku międzynarodowym nie byłoby doszło, gdyby Polska cieszyła się większym poparciem kapitału zagranicznego. Kiedy Polska, z powodu nieurodzaju w r. 1924 i złej koniunktury wywozowej najważniejszych artykułów w połowie 1925 r. stała przed zamianą waluty, stosunkowo drobny kredyt byłby jej pozwoleniem przetrwać trudności i doczekać do realizacji swych zbiorów. Jednakże kredyt amerykański

cała fala potoczył się w innym kierunku a Polsce pozostała stara rola obrońcy kapitałizmu bez pomocy kapitału.

Walczyliśmy sami z trudnościami i to z dość dużym sukcesem.

Ameryka nie zniesie barjer celnych.

Finansista amerykański, który zaprotestował przeciwko położeniu jego podpisu pod manifest gospodarczy, oświadczył obecnie, iż w zasadzie zgadza się na podpisanie manifestu pod tym warunkiem, że dotyczyć on będzie wyłącznie stosunków europejskich i, że w żadnym razie nie będzie poruszany system celny Stanów Zjednoczonych.

London, 21 października.

Sekretarz skarbu Mellon odbył dzisiaj konferencję z prezydentem Coolidge'em w sprawie stanowiska Ameryki wobec manifestu gospodarczego. W kołach urzędowych oświadcza, iż Stany Zjednoczone zamierzają ogłosić urzędową deklarację, która stwierdzi, że manifest gospodarczy nie może dotyczyć w żadnym wypadku St. Zjednoczonych chociaż Ameryka z całą życzliwością powinna zniesienie ograniczeń celnych w Europie.

Zastrzeżenia finansistów francuskich.

Paryż, 21 października.

Agencja Telegraficzna „Express“.

Minister handlu Bakanowski przyjął dzisiaj finansistów francuskich, którzy podpisali manifest gospodarczy. Finansisci oświadczyli ministrowi, że nie brali udziału w opracowaniu manifestu i w swoim czasie wyraźnie odmówili podpisania manifestu. W czerwcu rb. finansisci francuscy opracowali odpowiedź na ankietę, która obecnie opublikowana została bez porozumienia się z nimi, jako zastrzeżenie przeciwko manifestowi, na który rzekomo francuzi mieli się zgodzić. Wyjaśnienia te bardzo poważnie obniżają wartość manifestu gospodarczego.

Badanie kosztów produkcji w przemyśle

Rząd powoła specjalną komisję złożoną z przedstawicieli przemysłu i związków zawodowych.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B) telefonuje:

Jeszcze za rządu premiera Skrzyńskiego PPS, złożyła w sejmie wniosek mający na celu powołanie przez organa państwowe specjalnej komisji, któraby miała prawo badania metod kalkulacji w przedsiębiorstwach przemysłowych, jednakowoż przedstawiciele przemysłu w sejmie już zgóry zapowiedzieli swą opozycję przeciw wnioskowi, twierdząc, że takie badanie ksiąg fabrycznych może być bardzo dla przemysłu niebezpieczne ze względu na możliwość ujawnienia tajemnic kalkulacji cen surowców przez członków komisji,

co mogłoby być następnie wykorzystane przez przedsiębiorstwa konkurencyjne.

Wniosek PPS. wobec tego wcale nie wszedł pod obrady sejmu.

Wczoraj zakomunikowano nam z kół

rządowych, że w najbliższym czasie przy prezydium rady ministrów ma być utworzona komisja złożona z przedstawicieli przemysłu, rolnictwa, związków zawodowych i powołanych z pośród kandydatów proponowanych przez odpowiednie organizacje oraz z udziałem przedstawicieli ministerstw i ekspertów.

Komisja ta miałaby za zadanie zbadać nie koszty produkcji w przemyśle i handlu, a przysługiwałoby jej prawo sądowego postępowania cywilnego t. zn. mogłaby badać księgi fabryczne i dokumenty, przesłuchiwać świadków, zarządzać ekspertyzami itd., jednak członkowie komisji pod groźbą karnej odpowiedzialności sądowej obowiązani byłiby do bezwzględnej zachowania tajemnicy.

Jeżeliby którykolwiek z nich nadużył swego stanowiska w komisji w celach zysku albo złośliwie ujawnił lub wykorzystał wiadomość karany byłby również sądownie.

Przynależność Wilna do Polski

nie może być kwestionowana.—Oficjalny komunikat rządu francuskiego.

Paryż, 21 października.

Agencja

Poselstwo litewskie w Paryżu podało w dniu wczorajszym oficjalnie do wiadomości francuskiego ministerjum spraw zagranicznych, iż nie uznaje przynależności terytorjum wileńskiego do Polski i że żadnym traktatem Litwa nie zobowiązała się w ten sposób, aby można było mówić, iż rzekła się kiedykolwiek oraz jakichkolwiek pretensji do ziemi wileńskiej i do miasta Wilna.

W odpowiedzi na to wydano na Quai d'Orsay oficjalny komunikat, w którym

francuskie ministerjum spraw zagranicznych podkreśla iż Litwa pismem z dnia 18 listopada 1922 roku uznała kompetencję rady ambasadorów w sprawie wileńszczyzny, a tem samem zgodziła się na decyzję rady ambasadorów. Równocześnie Litwa zwróciła się do innych mocarstw z prośbą o uznanie jej de jure, na turalnie zgadzając się na uznanie jej istniejących granic. Uznanie to przez sześć państw nastąpiło w dniu 9 grudnia 1922 r., sankcjonując temsamem istniejące wówczas granice, poza obrębem których znajdowała się ziemia wileńska.

Gen. Sikorski

opuszcza szereg armii z dniem 1-go stycznia 1927 roku

Warszawski korespondent „Republiki“ (B) telefonuje:

Z dobrze poinformowanych kół wojskowych zapewniają nas, że dotycząca sowy d-ca okręgu korpusu we Lwowie b. premier, gen. Władysław Sikorski nie będzie usunięty rozkazem z tego stanowiska, natomiast poda się do dymisji i z dniem 1 stycznia 1927 r. opuści służbę wojskową, przechodząc w stan spoczynku.

Poćwiartowany trup w walizie.

Trzeci dzień sensacyjnego procesu.—Wczoraj sąd przeprowadził wizję lokalną w cytadeli.

Warsz. koresp. „Republiki“ telefonuje:

W dniu dzisiejszym, sąd w komplecie, zgodnie z uchwałą wczorajszą, udał się do Cytadeli, celem dokonania wizji mieszkania, zajmowanego przez osk. Królikowskiego, oraz pralni, mieszczącej się w tym samym budynku.

Po przyjeździe na miejsce, sąd, prokurator, obrońcy i oskarżony oraz przedstawiciele prasy, udali się do mieszkania Królikowskiego

Pokój Królikowskiego

Pokój Królikowskiego, zajmowany przez niego z tytułu stanowiska służbowego, jako będącego urzędnikiem zakładów mundurowych w cytadeli, dotyka pralni, skąd według aktu oskarżenia pochodził papier i sznurek, w który był opakowany i zawiązany tułów kobiety w walizce, znalezionej na dworcu Wschodnim. — Pokój Królikowskiego wyglądał ubogo. Był on niewielkich rozmiarów, o jednym małym okienku, wychodzącym na podwórko i składającym się tylko z dwóch niewielkich szyb. Pokój był na wysokim parterze, a nawprost okna niema żadnego budynku. We-

wnątrz, na środku stał stolik o trzech nogach, gdyż czwarta, ze śladami krwi, zabrano, jako dowód rzeczowy do ekspertyzy sądowej. Pod oknem stało żelazne łóżko zniszczone, bez pościeli, na którym miał być dokonany mord.

Zerwana podłoga.

W pokoju podłogę zerwano, bo i na niej też znaleziono ślady krwi, co było przedmiotem oddzielnego badania. — Oprócz podłogi, badano w śledztwie również i asfalt pod podłogą, na którym odnaleziono duże plamy krwi. Wskutek tego, w pewnych miejscach i asfalt jest również zerwany.

Naprzeciw drzwi, wiodących do mieszkania Królikowskiego, w tym samym korytarzyku, w blizkiej odległości, mieścił się pokój robotnicy Sadowskiej, dotychczas jeszcze nie zbadanej w sądzie, która w śledztwie zeznała, że w początkach marca słyszała podejrzane krzyki w pokoju Królikowskiego.

Po szczegółowym zbadaniu pokoju Królikowskiego, sąd udał się do pralni, gdzie wyjaśnienie udzielał Mrozek, zarządzający pralnią w cytadeli, wskazując magazyn mydła i sześć wejść, prowadzących do tego budynku.

Mrozek oświadczył, że po godzinach zajęć, pralnie bywają zamykane. Jedno z tych wejść jednakże prowadziło na ulicę, przez mieszkanie Lisowskiego, który jak na sprawie zeznawała już służąca Lisowskich, Przybytkówna, czasami z tego wejścia korzystał.

Według wyjaśnień Mrozka, jakaś kobieta po libacji u Królikowskiego, w marcu r. z., raz chciała się powiesić na wozie, który stał na przylegającym do pralni podwórku.

Pytania dla biegłych.

Po dokonaniu wizji w cytadeli i powrocie do gmachu sądu okręgowego, sąd zredagował pytania dla biegłych, które brzmią:

Czy kończyny należą do znalezionej tułowia kobiety, a w szczególności do Michałowskiej?

Czy plamy na dowodach rzeczowych są krwią ludzką?

Na wniosek prokuratora, biegli mają porównać włosy, znalezione w walizce, z włosami zabranymi z szafki Michałowskiej przy ul. Widok i włosami na szczotce, zabranymi z mieszkania Królikowskiego.

Marszałek Piłsudski

przemówi w sejmie.

Warszawski korespondent „Republiki“ telefonuje:

W godzinach przedpołudniowych odbyła się dziś dłuższa konferencja premjera marszałka Piłsudskiego z ministrem Czechowiczem.

Jak slychać konferencja ta jest związana z naradą odbytą wczoraj po posiedzeniu rady ministrów między premjere i ministrem skarbu w sprawie ekspozycji rządowego.

Podobno ekspozycje, które będą wygłoszone w sejmie z okazji budżetu na rok 1927-8, będzie się składało z dwu części: z ogólnego przemówienia marszałka Piłsudskiego, jako premjera i z ściśle związanego z budżetem przemówienia ministra Czechowicza.

Lotnicy polscy

wracają dziś z raidu bałtyckiego do Warszawy.

Tajna, 21 października.

Lotnicy polscy pułkownik Kossowski i porucznik Kuzian i Cichowski odlecieli w czwartek o godzinie 3 pp. do Rygi, gdzie przenocują i w piątek odlecają do Warszawy. W środe na skutek gęstych chmur śnieżnych, lotnicy polscy zmuszeni byli zawrócić do Rewla. Jedynie pułkownik Rajski udał się wprost na Dźwińsk i dotarł do Warszawy. Zwraca powszechną uwagę niezwykle serdeczne przyjęcie jakie okazali lotnicy estońscy polskim kolegom. Prasa podkreśla, iż raid samolotów polskich przyczynił się do zacieśnienia węzłów serdecznej przyjaźni.

Pogrzeb ś. p. kuratora Sobieskiego we Lwowie.

Lwów, 21 października.

Polska Agencja Telegraficzna.

Dzisiaj o godz. 9 rano we wszystkich szkołach lwowskich odbyło się nabożeństwo za duszę ś. p. Stanisława Sobieskiego. O godzinie 11-tej młodzież szkół średnich i wydziałowych w liczbie około 20-tu tysięcy ustawiona w czwórki z żałobnymi kokardkami, przeszła przed mieszkaniem, gdzie leżą zwłoki Sobieskiego i przez odkrycie głów składała hołd zmarłemu.

Wieczorem odbyła się żałobna manifestacja w radzie miejskiej. Prez. Neumann zagajając posiedzenie, oddał hołd pamięci ś. p. Sobieskiego.

Minister Składkowski złożył u trumny ś. p. kuratora Sobieskiego imieniem rządu wieniec z napisem: „Niezapomniana pamięci kuratora okręgu szkolnego lwowskiego Stanisława Sobieskiego rząd Rzeczypospolitej“.

Poczta lotnicza

Lódź — Wiedeń.

Wiedeń, 21 października.

Polska Agencja Telegraficzna.

W niedzielę dnia 25 bm, otwarta tu zostanie pocztowa komunikacja lotnicza pomiędzy Wiedniem a Łodzią i Wiedniem a Poznaniem.

Hamburg — republika?

Sensacyjny proces w Niemczech przeciwko przemysłowcowi Warburgowi, który zamierzał rzekomo utworzyć republikę północno-zachodnią ze stolicą w Hamburgu.

Berlin, 21 października.

Uwaga opinii publicznej została zelektryzowana procesem politycznym znanego przemysłowca i polityka republikańskiego Warburga, oskarżonego o zamiar utworzenia północno-zachodniej republiki Niemiec, ze stolicą w Hamburgu. Genezą procesu był artykuł w pi-

śmie nacjonalistycznym „Hammer“, który zarzuca Warburgowi, iż podczas rewolucji w 1918 roku zamierzał on ogłosić Hamburg i okolice, jako niezależną republikę. Warburg wyjaśnia, iż z kilku stron otrzymał propozycję utworzenia takiej republiki, odrzucił je jednak z obrzuceniem.

Nowy orkan nad Florydą.

Ludność w panice opuszcza swe siedziby.

Nowy York, 21 października.

Według nadeszłych tutaj z Florydy doniesień, orkan szalejący nad Florydą od dwóch dni, posuwa się stale w kierunku północnym, dochodząc już do najbardziej uszkodzonego podczas ostatniego kataklizmu Miami.

Władze, na zasadzie spostrzeżeń meteorologicznych, ostrzegły ludność o zbliżającym się niebezpieczeństwie. Za-

rzadzono cały szereg ostrożności. Szkoły zostały zamknięte. Kościoły również zawieszono przedstawienia w teatrach i kinematografach, oraz ograniczono znacznie ruch uliczny. Nawet wleznów wypuszczono na wolność.

Ludność ogarnęła panika. Mieszkańcy miast, leżących w promieniu zagrożonym przez orkan, uciekają gromadnie samochodami.

— Dziś —
powtórzenie premjery!

Kurjer Carski

Najpotężniejsze arcydzieło wytwórni francusk. wg. powieści Jules Verne'a p.t. „MICHEL STROGOFF“

w wykonaniu:

Iwana MOZZUCHINA
Natalji KOWANKO
W. GAJDAROWA i innych

Passe-partout przez prasowych i urzędowych ważne tylko od poniedziałku 25 go października r. b.

Funt angielski spada.

Ostatnio poważnie zachwiał się angielski funt jest wielką sensacją giełd światowych.

Giełda warszawska reagowała w dniu wczorajszym, nową sztuką funta 4 7 gr.

Spadek funta spowodowany jest ujemnym bilansem handlowym Anglii, który jest wynikiem przewlekłego strejku.

Bank angielski przygotowuje nowe podniesienie stopy procentowej z 4 i trzy czwarte na 5 procent.

Mussolini weźmie udział

w najbliższym posiedzeniu Ligi narodów.

Paryż, 21 października.

„New York Herald“ donosi z Genewy, że w grudniowym posiedzeniu rady Ligi narodów weźmie osobiście udział Mussolini i przy tej sposobności przeprowadzi rokowania ze Stresemanem w sprawie współdziałania Niemiec i Włoch co do podziału mandatów kolonialnych. Wiadomość ta wywołała wielkie zaniepokojenie w Anglii.

Mgła w Hamburgu.

Hamburg, 21 października.

Na skutek gęstej mgły w Hamburgu i okolicach, żegluga na Elbie i w porcie ustała zupełnie. Wszystkie okręty, znajdujące się na Elbie musiały wstrzymać podróż.

Nowy rząd w Austrii

Wiedeń, 20 października.

Rada narodowa wybrała dzisiaj głosami chrześcijańsko-społecznymi i wszechniemieckimi, przeciwko głosom socjalnych demokratów, nowy rząd.

Wybrani zostali: kanclerz ks. dr. Seipel (chrześcijańsko-społeczny), wicekanclerz dr. Dinghofer (wszechniemiecki), minister finansów Kienbeck (chrześcijańsko-społeczny), minister oświaty Schmitz (chrz.-społ.). Reszta foteli została niezmienną.

Najpotężniejszy tragik świata RUDOLF SCHILDKRAUT stworzył w filmie

OLBOWIE

i DZIECI

genialną kreację, która jest szczytem artyzmu

Program gospodarczy Polski

Bank Gospodarstwa Krajowego w słusznej myśli, iż finansując polskie życie gospodarcze, ustalić musi przede wszystkim ogólną linię rozwoju ekonomicznego Polski, rozpisal konkurs dość hojnie nagrodzony na najlepsze tej linii wyznaczenie.

Nie zdziwiliśmy się, gdy po otwarciu pracy uznanej na wniosek prof. Krzyżanowskiego, Taylora i Stesłowicza za najlepszą, oznaczonej godłem „Post nubila Phoebus“ autorem okazał się p. Ferdynand Zweig. Nazwisko jego z pośród młodszej generacji polskich ekonomistów staje się coraz bardziej znane i cenne.

Nagrodzona książka p. Zweiga „O programie gospodarczym Polski“ stanie się z pewnością, jako zbiór doskonałych wskazań orientacyjnych, pierwszorzędą pomocą dla ludzi, którzy na naszym gruncie stosować muszą praktycznie politykę ekonomiczną.

Na 68 stronicach swej książki potrafił p. Zweig podać swój pogląd nie tylko na ogólną linię rozwojową gospodarstwa polskiego, ale także i na tendencje poszczególnych działów ekonomicznej twórczości polskiej: rolnictwa, górnictwa, hutnictwa, handlu, omal wszystkich przemysłów, rzemiosła, banków.

Oczywiście szczupłość tych uwag nie pozwoli nam na odtworzenie wszystkich koncepcji p. Zweiga. Chcemy zwrócić wszakże uwagę przynajmniej na koncepcje ogólne, wielce oryginalne, godne zastanowienia i przemyślenia.

Wśród tematów ogólnych rozstrząsa p. Zweig przede wszystkim sprawę kooperacji Polski z innymi krajami na tle dynamiki naszego życia gospodarczego. Autor dopuszcza możliwość trzech koncepcji: współpracy z 1) Niemcami, 2) Rosją lub wreszcie 3) grupą państw południowo-wschodnich. Kooperacja z Niemcami jest, zdaniem jego, wielce niebezpieczna. Oznaczałaby dla nas możliwość rozwoju przemysłów surowcowych i najniższych fabrykatów, przemysłu drzewnego w niższych stadiach, węglowego, hutniczego i naftowego. Na tomiasz co podkreśla autor i co ma wiele cech prawdopodobieństwa — wszystkie inne działy przemysłu, a mianowicie dźwiał metalowy, włókienniczy, chemiczny, konfekcyjny, galanteryjny, garbarski, papierniczy, cementowy musiałyby pozostać nierozwinięte. Nawet z przemysłu spożywczego ucierpiałoby silnie młynarstwo handlowe, cukrownictwo i gorzelnictwo — ze względu na konkurencję niemiecką. Rozwinęłyby się natomiast uprawa zbóż i hodowla. Dlatego — mimo najróżniejsze w tej mierze wyobrażenia w Polsce — faktem jest, zdaniem p. Zweiga, iż w kooperacji z Niemcami zainteresowane jest tylko rolnictwo polskie, przemysły: drzewny i górniczy oraz banki. Atoli, mimo iż jest to jakieś 85 proc. polskiego gospodarstwa — odrzuca tę koncepcję p. Zweig, sądząc iż doprowadzi ona do zdegradowania Polski do roli wydobywcy piłków górniczych, rolnych i leśnych dla przemysłu niemieckiego.

Tak samo odrzuca p. Zweig koncepcję Polski związanej z Rosją. Odrzuca ją także ze względu na niebezpieczeństwo, gdyż sam wskazuje, iż rola Polski współdziałającej z Rosją byłaby właśnie identyczna z rolą Niemiec w kooperacji z nami: młelibyśmy piękne warunki uprzemysłowienia przy możliwości wyzyskania produkcji surowcowej polskiej — słowem optimum. Odrzuca ją

jednak autor ze względu na jej nierealność wobec krańcowej różnicy ustrojów społecznych i gospodarczych. W konkluzji dochodzi więc do wniosku, iż pozostaje jedynie droga trzecia: współdziałanie z grupą południowo-wschodnią: Czechosłowacją, Rumunją, Jugosławią, Bułgarią ew. Turcją.

Tę koncepcję uważa autor za surogat koncepcji rosyjskiej, surogat — naszym skromnym zdaniem — o mniejszej wydajności.

Trudno wdawać się w krytyczną ocenę koncepcji p. Zweiga, boć odpowiada ona praktycznej drodze, po której podświadomie poczęliśmy kroczyć. Nie wątpimy, że w niej jednak pewne niedociągnięcia. Wskazemy na pominięty przez autora problem kapitałów, który przy separacji definitywnej z Niemcami specjalnie się zaostrzy. Wskazemy na zbyt ostre może wyłączenie rozwiązania rosyjskiego, boć sprzeczność ustrojów gospodarczych i społecznych nie skłania dotąd innych krajów do wyrzucenia się Rosji, jako rynku zbytu. Nie wątpimy, że to lukki i niedociągnięcia — które wszakże nie umniejszają wartości ogólnej zbudowanej koncepcji.

Wśród dalszych problemów ogólnych przez p. Zweiga traktowanych, najciekawszy bodaj jest problem: „POLSKA AGRARNA, CZY PRZEMYSŁOWA“. Nie ze względu na industrialistyczne rozwiązanie, którego autor bronil... Najciekawszy jest dlatego, iż poparty jest do-

skonała argumentacja, tak doskonała jakiej bodaj nikt u nas dotąd nie zstawił. Tezę swą o konieczności wydatniejszego wspomaganie przemysłu uzasadnia p. Zweig m. i. w ten sposób:

1) Gęstość zaludnienia Polski — 70 mieszk. na km. kwadr. — wyklucza wyżywienie ludności tylko z rolnictwa.

2) Procent ludności pracującej na roli jest u nas zbyt wielki i może być zmniejszony bez szkody dla roli, która niepotrzebnie i nierentownie zatrudnia dzisiaj zbyt wiele ludzi.

3) Przeprowadzenie reformy agrarnej obniży poziom kultury rolnej, gdyż u włościanstwa które przejmie nasze warsztaty pracy rolnej jest ona na niskim poziomie, a przy tem ziemlańskie kapitały obrotowe, innymi niezastąpione, odpłyną z roli do innych gałęzi.

4) Położenie geograficzne — prześle od krajów przemysłowych do rolniczych — predystynuje Polskę do roli kraju mieszanego rolni - przemysłowego.

5) Koncepcja agrarna prowadzi do hegemonii niemieckiej.

6) Koncepcja agrarna jest mało opłacalna: rolnictwo europejskie jest w okresie upadku; w czasie wojny państwa bardziej lub mniej sztucznie wyhodowały u siebie rodzime rolnictwa ze względów obronnych; stąd na długie lata przewaga podaży; specjalnie zła jest konjunktura dla głównego polskiego zboża: dla

żyta; to samo w okopowiznach i cukrze buraczanym (konkurencja trzcinowego)

7) Agrarny charakter kraju w ogólności jest niekorzystny, stwarzając chwilę koniunktur w gospodarstwie zależnie od zmian atmosferycznych.

8) Warunkiem intensyfikacji rolniczej jest masowy zbył; ten musi opierać się głównie na rynku wewnętrznym a więc znów na rozwoju innych gałęzi, więc przemysłów.

Oto w najwęższym streszczeniu motywy autora. Pełniejsze dać trudno. Trudno dać również bardziej przekonujące.

Z żalem opuścić musimy w naszym krytycznym streszczeniu pracy p. Zweiga dział szczegółowy. W każdym razie możemy gorąco zalecić go każdemu kto chciałby zorientować się w dynamice rozwojowej gałęzi naszego drzewa produkcyjnego. Zdziwiał wprost zasób wiadomości o poszczególnych działach produkcji, jakim p. Zweig w książce swej się popisał. Zda się nie opuścić działu żadnego. O każdym powiedział słów kilka, dając swój zazwyczaj oryginalny, przeważnie zasadny, a w każdym razie silnie przez się uzasadniony, pogląd na jego rolę gospodarczą i korzyść ewentualnego udzielenia temu działowi poparcia; o to wszak inicjatorom konkursu chodziło. Słowem — książka o wiele, wiele więcej niż nieprzeciętna.

St. St.

Dalej nie pójdziemy! wołają chłopcy rosyjscy, którym rewolucja dała ziemię. Na tem polega walka w obozie komunistycznym.

W chwili obecnej można wyrobić sobie wcale dokładny pogląd rzeczowy na charakter i doniosłość coraz jaskrawiej zarysowującego się przesilenia bolszewickiego.

Obaj przeciwnicy — sfery rządzące i opozycja — pragną, przechodząc od słów do czynu, utrwalić byt socjalistycznego państwa rosyjskiego.

Zadanie dla tych ludzi tem trudniejsze i drażliwsze, że wiąże się ono jak najściślej z gruntownym, wyrażając się ogólnie przewartościowaniem dotychczasowym hasel hyperortodoksyjnie komunistycznych.

Jeszcze raz okazało się bowiem, że „nie nos dla tabakiera, ale tabakiera dla nosa“ — nie podstawy egzystencji państwowej podporządkowane apriorystycznym dogmatom doktrynerskim, lecz program polityczny, ekonomiczny i socjalny, budowany na praktyce konieczności realnych.

Zwłaszcza jeśli warunki życia wewnętrznego bezwzględnie nakazują nawiązanie — w pewnych i to najważniejszych bodaj dziedzinach — przerwanej łączności pomiędzy dnem wczorajszym a dzisiejszym.

Ultra lojalna — wobec Stalina „Humanite“, oficjalny organ komunistów francuskich, stwierdza, iż „osiągnięciem jest ułożenie stosunków pomiędzy proletariatem miejskim, a włościanstwem, wynoszącym 80 proc. całej ludności“.

Dotychczasowe eksperymenty o krańcowo — różnych kierunkach — karne oddziały robotnicze, grabiące stodoły, zastąpione faworyzowaniem „kulaków“ czyli niworiszów chłopskich — nie dały naturalnie żadnych trwałych wyników pozytywnych. Konkretna platforma skoordynowanego współżycia wsi z miastem jest najpilniejszą koniecznością państwową, ponieważ bez niej wszel-

ka planowa polityka ekonomiczna staje się niemożliwa.

Dzisiejszy ten antagonizm może, zdaniem „La Revue Proletarienne“, doprowadzić Rosję do „bonapartyzmu“, w co przerodziła się dzięki chłopom rewolucja francuska. Chłopi francuskiemu, z chwilą zawładnięcia przez nich ziemią, spaleni dworów i zniesienia feudalizmu rewolucja nie mogła dać nic więcej.

Przeciwnie, dalsze jej istnienie mogło przyprowadzić go o utratę tak wspaniałej zdobyczy, należało przeto z nią radykalnie skończyć — włościanstwo to poruczyło Napoleonowi. Bonapartyzm polegał na konsolidacji wyników, osiągniętych przez rewolucję w dziedzinie agrarnej, przy równoczesnym pozbawieniu jej wszelkich szans rozwojowych na rzecz tych warstw ludności, które tego przewrotu faktycznie dokonały.

Komunista Rene Louzon dochodzi do wniosku, że Rosja przeżywa analogiczny kryzys — tamtejszy chłop, zaspokoiwszy swoje apetyty, daży świadomie lub podświadomie ku takiemu ustrojowi państwa, który zapewniłby mu spokojne korzystanie z posiadanej roli.

Krótko mówiąc, pragnie demokratycznej republiki kapitalistycznej, nabywająccej u niego po właściwych cenach zboże i sprzedającej niezbyt drogo niezbędne mu fabrykaty. Ten klasowo-egoistyczny program spotyka się z kategorycznym sprzeciwem proletariatu miejskiego, upatrującego w nim zupełnie zresztą słusznego, przekreślenie celów, w imię których przeprowadzał on ogień i mieczem komunistyczną sowietyzację Rosji.

Ponieważ obecnie przewaga wsi na polu gospodarzem jest bezsprzeczna, przeto, unikając otwartego starcia, stara się miasto podnieść przemysł krajowy na poziom, mogący poprawić szanse nieuniknionych rywalizacji i nawet ewentualnych przyszłych walk. Lecz te

usiłowania, związane są z pokonaniem licznych i skomplikowanych przeszkód politycznych oraz ekonomicznych, wymagają niejednej ciężkiej ofiary w zakresie ideowej prawowierności komunistycznej.

„Humanite“ przyznaje gospodarczą zależność Rosji, nierozporządzającej należnymi środkami finansowymi, pozbawionej odpowiednich urządzeń fabrycznych od bankiera, przemysłowca i kupca zagranicznego.

Wytwarza się nieprawdopodobnie paradoksalna sytuacja: robotnik nie jest absolutnie w stanie bronić najbliższych mu postulatów komunistycznych przed demokracją wiejską bez materialnej pomocy kapitału cudzoziemskiego!

Obracała się Rosja w tem błędnym kole sprzeczności klasowych, kontrastów programowych, antytez ekonomicznych i walk frakcyjnych w ciągu bezmała 10-ciu lat.

Jej dzisiejsi władcy posługiwali się zwykłymi metodami „burżuazyjnych“ mężów stanu — lawirowali pomiędzy koniecznościami życiowymi a hasłami „pryncypialnymi“. Szantażowano w polityce światowej latano prowizorycznie zbyt groźne dziury gospodarcze, głównie zaś „posługiwano się lgarstwem, jako jedną z podstawowych metod kierowania ruchem komunistycznym. Lgano o wszystkich opozycjonistach, o wszystkich przesileniach, o wszystkich bankcjach o wszystkich rozłamach. Lgano o so wlekkiej rzeczywistości o Nepie i o Nopie, o bolszewizmie i leninizmie“.

Surowy ten sąd, ogłoszony przez znanego komunistę Suwaryna w „La revolution Proletarienne“, potępił w czambuł rządzące sfery moskiewskie, wskazuje nietrwałość podstaw na których spoczywają teraźniejsze rządy rosyjskie.

Z. K.

JAK CHOWAĆ ZMARŁYCH?

Dekret p. Prezydenta Rzplitej wprowadza szereg nowych przepisów. Projekt ustawy przewiduje utworzenie krematorjów.

W niedługim czasie w formie dekretu prezydenta Rzeczypospolitej na mocy ustawy o pełnomocnictwach wydana będzie jednolita ustawa o chowaniu zmarłych.

Dotychczas kwestja ta w każdej dzielnicy Rzplitej była regulowana odmiennie; a więc — w b. Kongresówce obowiązują „Postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego i przepisy względem grzebania ciał zmarłych” z dn. 31 maja 1846 r., na obszarze dawnej Austrii obowiązują dekrety nadworne oraz reskrypty i rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych, jak np. dekret z 1771 r. o terminach chowania zwłok i trupiarniach.

W b. dzielnicy pruskiej obowiązują cały szereg przepisów wydanych dla Królestwa Pruskiego, m. in. rozporządzenie z 1772 r. w sprawie czasu, który musi upłynąć po śmierci do chwili pochowania, oraz ustawa z 14 września 1911 r. o paleniu zwłok itd. Wreszcie na ziemiach wschodnich pozostały dotychczas w mocy artykuły 704—731 ustawy lekarskiej (t. XIII Zbioru Praw Państwa Rosyjskiego).

Ustawa projektowana prowadzi unifikację przepisów i zawiera zasady następujące:

Ciała zmarłych, z wyjątkiem zmarłych na choroby zakaźne, nie mogą być chowane

przed upływem 24 godzin od chwili zgonu.

Najpóźniej, po upływie 72 godzin od chwili zgonu zwłoki winny być usunięte z mieszkania celem pochowania ich, lub, w razie odroczenia terminu pochowania ich — celem złożenia w domu przedpogrzebowym lub kostnicy, do czasu pochowania.

Niewątpliwym novum jest w ustawie wprowadzenie obowiązku pochowania zwłok, który ciążyć ma na pozostałej rodzinie osoby zmarłej — (dotychczas zwłoki leżały często długo nie pochowane, gdyż nikt się o to nie zgłaszał).

Gdyby rodzina t. zn. małżonek, pozostała przy życiu, krewni zstępni, wstępni, boczni a powinowaci do 3-go stopnia, obowiązku pochowania nie spełnili,

zwłoki mogą być przekazywane zakładowi uniwersyteckim do celów naukowych.

na warunkach, które określi specjalne rozporządzenie min. spraw wewnętrznych w porozumieniu z min. wyznań i oświaty.

Wzorowany na ustawach państw zachodnich jest przepis, iż zgon i jego przyczyna, o ile nie zostały ustalone przez lekarza leczącego chorego w ostatniej chorobie, powinny być stwierdzone drogą oględzin, bądź przez lekarza urzędowego, bądź przez osobę powołaną przez władze gminne (w b. Galicji t. zw. oglądacze zwłok).

Również na ustawodawstwie państw zachodnich wzorowany jest przepis, wprowadzający trzy sposoby chowania zwłok: 1) przez złożenie w dołach ziemnych, 2) przez spopielenie w specjalnie na ten cel przeznaczonych zakładach (krematorjach), 3) jakoteż przez zatopienie w morzu (ten punkt nabiera znaczenia w związku z rozbudową polskiej floty morskiej).

Doły ziemne czyli groby, według omawianego projektu mogą znajdować się tylko na cmentarzach, co wyłącza istnienie t. zw. cmentarzy rodzinnych.

Wyjątki dopuszczalne są za zezwoleniem ministra spraw wewnętrznych. W istotne znaczenie z punktu widzenia sanitarnego posiada dalej przepis, iż w braku cmentarza właściwego wyznania w danej gminie

nie wolno odmówić pochowania ich na cmentarzu innego wyznania.

Ustawa zajmuje się również szczegółowo urządzeniem cmentarzy (jako wymóg konieczny wprowadza się istnienie domów przedpogrzebowych lub kostnic).

Utrzymanie i zarząd cmentarzy powierza ustawa gminie, jako jednostce publiczno-prawnej, jednakże prawo posiadania własnych cmentarzy przysługuje również i uznanym przez państwo związkom religijnym.

Przechodząc do drugiego sposobu chowania zwłok, t. j. spopielenia, zastosowanie tego sposobu ustawa uzależnia od zezwolenia władzy administracyjnej I instancji, która wyda je tylko w razie zaistnienia 3 następujących warunków:

1) przedstawienie świadectwa zgonu, wydanego przez lekarza,

2) zaświadczenie właściwego urzędu prokuratorskiego, że z jego strony przeszkoda nie zachodzi i co najważniejsze 3) udowodnienie, że osoba zmarła życzyła sobie być spopieleną — (udowodnienie takie musi mieć charakter dokumentu prawnego, poświadczonego notarialnie przez wiarogodnych świadków).

Wydanie szczegółowych przepisów o krematorjach czyli zakładach do spopielenia zwłok powierza ustawa ministrowi spraw wewnętrznych, zaś otwarcie takiego zakładu uzależnione jest również od zgody ministra spraw wewn.

Co do przechowywania popiołów otrzymanych przy spopieleniu zwłok ludzkich odpowiedni przepis dekretuje skłanianie ich na cmentarzach grzebalnych.

bądź w miejscach na ten cel za zgodą min. spraw wewnętrznych przeznaczonych, w każdym zaś razie ustawa chroni popioły te przed profanacją,

zabraniając umieszczania ich w mieszkaniach.

Interesujący w zakończeniu ustawy przed omówieniem jej sankcji jest przepis nakazujący ciała osób zmarłych na okręcie chować przez zatopienie w morzu, zgodnie ze zwyczajami morskimi, z wyjątkiem wypadku, gdy okręt może w przeciągu 24 godzin przybyć do portu.

W tym ostatnim wypadku należy zwłoki dostarczyć na ląd i tam je pochować.

A. S. P.

„Dzieje grzechu” w inscenizacji Leona Schillera.

Warszawa, 1 października.

Dyrektor Arnold Szyfman wcielił na scenie Teatru Polskiego jedną z najpopularniejszych powieści ś. p. Stefana Żeromskiego „Dzieje Grzechu” w oryginalnej inscenizacji byłego reżysera Teatru Bogusławskiego p. Leona Schillera.

Jest to zdarzenie tak bardzo teatralnie ciekawe, że warto bliżej zapoznać się z zamierzeniami twórcy nieznanego u nas ideal transpozycji utworów powieściowych na desk sceniczne.

Dośkonali znawca sceny i nieustraszonego pracownika w dziedzinie teatralnej p. Leon Schiller dał się już poznać publiczności warszawskiej inscenizacją kilku potężnych utworów, wystawionych w zamkniętym, niestety, obecnie teatrze Bogusławskiego.

Jego „Książę Potiomkin”, „Róża”, „Achilles” i „Nieboska Komedja” zyskały najszerokie uznanie zarówno publiczności jak i fachowej krytyki stołecznej.

Obecnie p. Schiller „przetłumaczył na scenę” — jeśli można się tak wyrazić — najpotężniejszą powieść Żeromskiego, czyniąc z niej — jak twierdzą wtajemniczeni — cudowną bajkę, zachowując wiernie wszystkie pierwiastki różnorodnego talentu przedwcześnie zgasłego koryfeusza powieściopisarstwa polskiego.

P. Schiller powziął śmiały plan. Dlaczego teatr ma być gorszy od kina? Wolno kinematografom ograbić literaturę z najpiękniejszych utworów, niech więc teatr posiada także same prawa.

I oto zrobił p. Schiller scenariusz. Podobny prawie do kinowego, 44 obrazy. Zupełnie jak w kinie.

Nic nie zmienić, nic nie dodać i mało odjąć. Starał się jednak zachować wierność psychologiczną, na którą Żeromski kładł tak wielki nacisk, kosztem chociażby tła powieści i jego mieszczańskiego charakteru.

Zmienić naprzykład koloryt lokalny przez zachowanie spótczesnych kostiumów, które mogą komuś nasunąć przypuszczenie, że rzecz dzieje się w czasach powojennych.

Posłuchajmy jednak, co mówi p. Schiller o inscenizacji „Dziejów grzechu”:

— W mojej kompozycji i przy środkach scenicznych, którymi rozporządzam, będzie to raczej spótczesny dramat ekspresjonistyczny. Będę się starał o to, by dla fabuły nie poświęcić momentów poetyckich, których u Żeromskiego tak wiele. Równocześnie jednak niema w mojej transpozycji żadnych dodatków, żadnego interlokutora, żadnego „człowieka w szarem”. Zachowałem nawet dyskusję na temat reformy rolniej, którą prowadził Bodzanta z ziemianinem. Realizm moich „Dziejów grzechu” będzie syntetyczny tak pod względem inscenizacyjnym, jak i dekoracyjnym. Jest to zresztą zgodne z intencjami ś. p. Żeromskiego, który, rozmawiając ze mną o inscenizacji swych sztuk, nieraz podkreślał, że ujmowano je zbyt realistycznie.

Syntetyczność inscenizacyjna polega głównie na tem, że p. Schiller skondensował tekst w każdym z swych 44-obrazów. Każda scena to jednoaktówka, zakończona, stanowiąca zamkniętą całość.

Nie należy wątpić, że eksperyment utalentowanego teatrologa spotka się z uzaniem publiczności.

Wierzy w to również p. Schiller, który podobno po „Dziejach grzechu”, wystawi we własnej inscenizacji „Śmierć Dantona” — I. Blichnera z Junoszą Stępowskim w roli tytułowej.

Słowem — Warszawa nie śpi.

Joter.

Ile prądu trzeba dla powstania filmu?

Jeden z elektrotechników wielkiej wytwórni amerykańskiej „Metro-Goldwyn-Mayer”, p. Son Kolb, obliczył, że każdy przeciętny film pochłania tyle prądu elektrycznego, że dwudziesto-wieciwa żarówka mogłaby się nim palić bez przerwy dzień i noc w ciągu lat 114.

Miesięczne zużycie prądu w wytwórni filmowej wynosi przeciętnie 200 tysięcy kilowatogodzin.

Pierwsza docentka farmakologii doświadczalnej.

Czechosłowacki minister oświaty zatwierdził decyzję kolegium profesorów wydziału lekarskiego uniwersyteckiego w Pradze, mianującą doktorke medycyny i nauk przyrodniczych, p. Jadwęgę Langecker, docentką farmakologii doświadczalnej.

Jest to pierwszy przypadek habilitowania się kobiety na uniwersytecie niemieckim.

Szukać, łapać, aresztować!

Międzynarodowe biuro policyjne ściga przestępców na całym świecie

Odcisk palca wystarczy, by niebezpieczny opryszek został zdemaskowany.

— Życie wro w biurach międzynarodowej policji kryminalnej w Wiedniu. Ze wszystkich stron świata napływają depesze o przylapanie różnego rodzaju przestępców.

Oto — znova słychać stuk aparatu telegraficznego:

„Berlin — obrzuciła kradzież hotelowa, zginęła walizka z wartościowymi przedmiotami na sumę stu tysięcy dolarów”.

Kto jest owym przestępcą?... Odpowiedź na to pytanie daje przysłany droga telegraficzna odcisk palca.

Policja wiedeńska wie już co należy czynić.

— Do Kopenhagi! — rozkazuje naczelnik ekspozytury śledczej.

W Kopenhadze mieści się centralne biuro rozpoznawcze różniące międzynarodowych przestępców.

W Kopenhadze znajduje się album

Dowcipny sędzia

W jednym z sądów niemieckich występujący po raz pierwszy adwokat mówi tak nieskończenie długo i nudnie, że przewodniczący sądu, wytrzymał nie może i zasypia. Widzi to adwokat i przerywa mowę.

Najbliżej siedzący sędzia trąca lekko przewodniczącego, który budzi się z miną człowieka niezbyt zadowolonego.

Złośliwy adwokat rzuca pod jego adresem taką niedelikatną uwagę: „Śmiem przypuszczać, że pan prezes miał ładny sen!”

— Dziękuję — odpowiada prezes — istotnie sen był ładny; śniło mi się właśnie, że pan już skończył swą mowę.

międzynarodowych przestępców z całego świata.

Tik-tak, tik-tak... — stuk aparat telegraficzny w Wiedniu i już w Kopenhadze szuka jakiś urzędnik w rejestrze odpowiedniego odcisku palców.

— Jest!

— „Smith, Chester, 29.6. 90 w San Francisco U. S. A. urodzony. Nazywa się również Dossner, Karol, Jan, Jose de Braganza, Marquez de Famalicao, ja ko naturalny syn króla portugalskiego i przebywającej w Paryżu Marii Luizy Montaize. Słny hochstapler, złodziej i oszust”.

Wiadomość powyższa drogą iskrową idzie do Wiednia, a stamtąd na cały świat: do Berlina, Paryża, Londynu, New-Jorku, Konstantynopola, Aten, Pragi, Aleksandrii, Bombaju, Pekinu, Tokio — wszędzie.

„Szukajcie — szukajcie — aresztujcie go!”

— Gdzie?

Okręt włoskiego towarzystwa opuszcza Konstantynopol, przejeżdża obok malowniczych zamków i klasztorów dardanelskich, kierując się w stronę Aleksandrii.

Tam ma się spotkać z angielskim okrętem pocztowym, jadącym do Bombaju.

Przy przylądku Rumili Hissar przybywa na okręt depesza iskrowa policji konstantynopolitańskiej i jednocześnie nadchodzi „iskrówka” z Aten.

Obydwie mają jednakową treść. Jest to urzędowy komunikat międzynarodowej policji.

Telegrafista oddaje tajemniczy dokument detektywowi.

Depesza posiada następujące znaki: „Smith, Chester alias Dossner, Charles, Jean alias Jose de Braganza, Mar-

uez de Fama Icas 29. 6. 90. San Francisco U. S. A. D. 6334, 4-5, 5-6, 4544, 1324, 12, Ba 11. 8. 35, 568, b 18, e 15, h 334, 45, i 41, Sb 36, 679. Aresztować. Wiadomość Wiedeń”.

Detektyw tłumaczy sobie treść depeszy w sposób następujący:

— Smith l. t. d., urodzony 29 czerwca w San Francisco, obywatel amerykański, po literze „D.” następują wyszczególnienia kształtów odcisku palca po szukiwanego i specyficzne znaki, po literze „B” następują wyszczególnienia charakterystyki wyglądu zbrodniarza według systemu Bertillon’a.

„Ba” — 11= wysokość 1.70 metrów, 8= włosy kasztanowate, 35= nos zakrzywiony, 568= obydwie wargi grube, b18= dolna warga bardzo nabrzniata, e15= nos spiczasto zakończony, h334= tatowanie w formie słońca i gwiazdy, 45= 5 centymetrów długości, i 41= w przegubie ręki.

Po literze S następuje wyszczególnienie rodzaju zbrodni, uprawianego przez przestępcę, a więc Sb 36= złodziej hotelowy i jubilerski, 679= posiada sfałszowane dokumenty, i broń palną.

Najpierw więc zostaje przejrzana lista gości hotelowych. Niema! Wobec tego — obserwacja gości!

Po długich poszukiwaniach — znalazł!

Krótką obserwacją, kilka zamienionych słów — i zbrodniarz złapany!

Oto znaczenie międzynarodowej policji kryminalnej: odcisk palca zostawiony przez nieosrożność na kłamce drzwi hotelowego pokoju w Berlinie wystarczy, ażeby amerykańska zbrodniarza aresztowała policja angielska na włoskim okręcie w pobliżu wysp tureckich.

E. T. R.

Wiadomości i zeznania.

Dzisiaj: Kurdub, jutro: Seweryna
 vs. nod stonca 6.10
 achod o g 431
 vs. en ksteżwa 16.31
 achod o g 6.17 w
 dugosc dnia 11.56
 lhyte dnia 6.03

Baczność, rezerwiści!
Zgłaszajcie się na zebrania kontrolne.

W dniu dzisiejszym winni zgłosić się na zebrania kontrolne szeregowi rezerwy i pospoli tego ruzżenia mężczyźni na stenujących roczników.
Rocznik 1891 w lokalu komisji nr. 1 (Konstantynowska 81 koszar) o nazwiskach na litery Ga do Gn.
Rocznik 1892 w lokalu komisji nr. 2 (Konstantynowska 81 koszar) o nazwiskach na litery Ga do Gn.
Rocznik 1893 w lokalu komisji nr. 3 (Leszno 9 koszar) o nazwiskach na litery Ga do Gn.
Rocznik 1894 w lokalu komisji nr. 4 (Konstantynowska 62) koszar o nazwiskach na litere F.
Rocznik 1898 w lokalu komisji nr. 5 (Składowa 40 koszar) o nazwiskach na litere F.

Osma rocznica
odrodzenia państwowości polskiej.

Wzorem lat ubiegłych stowarzyszenie urzędników państwowych, koło w Łodzi projektuje urządzenie w dn. 11 listopada 1926 r., uroczystego obchodu 8-iej rocznicy restytucji państwowości polskiej.

Celem nadania odpowiedniego charakteru tej uroczystości stowarzyszenie wy stało z projektem powołania do życia specjalnego komitetu obchodu i uprasza zarządy wszystkich stowarzyszeń i związków o wydelegowanie swych przedstawicieli na konferencję, poświęconą tej sprawie, która się odbędzie w dn. 23.10 26 r. (sobota) o godz. 6 min. 30 wiecz. w sali posiedzeń (ul. wojewódzkiego, Zawadzka 11 (1 piętro)).

Za dwa dni
brak węgla będzie usunięty.

Bawliacy w Łodzi specjalnej delegacji min. komunikacji odbiją podróż inspekcyną po całym terytorjum okręgu przemysłowego. Po zapoznaniu się z sytuacją w Tomaszowie, Ozorkowie, Pabjanicach, Zgierzu i Zawierciu, powrócą oni w dniu wczorajszym do Łodzi, skąd po odbyciu konferencji z przedstawicielami miejscowych władz kolejowych — wyjechać do Warszawy.

Na konferencji tej ustalono, iż w szeregu mniejszych i większych ośrodków przemysłu włókienniczego panuje głód węglowy zagrażający rozmiarom swem produkcji przemysłowej.

Sytuacja ta wytworzona została w pierwszym rzędzie poczynaniami spekulacyjnymi, którym bezwzględnie będzie położony kres. Szczegółowy raport w tej sprawie umożliwi min. komunikacji wydanie energicznych zarządzeń, dzięki którym przemysł włókienniczy w Łodzi i całym okręgu przemysłowym będzie zaopatrywany w węgiel do wysokości jego normalnych zapotrzebowań, najprawdopodobniej już od poniedziałku 25 bm.

Automaty zamiast ludzi
regulować będą ruch uliczny.

Regulowanie ruchu ulicznego w kilku miastach najbardziej ruchliwych punktach miasta absorbuje do tego stopnia policję, że inne swe obowiązki muszą zaniedbywać.

To iż z rad. 45 i 111 przy powitać niżej wymienione policji wpr. wadzenia sygnalizacji świetlnej. Sw. 111 czerwone na słupach tramwajowych będzie zatrzymywało ruch jednej z krzyżujących się ulic, zielone oświetlało drugiej przeczynicy.

Instalacja sygnalów świetlnych ma być jeszcze przeprowadzona w roku bieżącym.

Działacz N.P.R. w roli szpicla

Ostrowski — Wolgemuth jest obecnie prezesem związku kolejarzy w Białymstoku.

Sefki ludzi posłał on na szubienicę i do katorgi carskiej.

Według informacji, otrzymanych przez nas z Białegostoku sensacyjne wrażenie wywołał sam fakt zaareztowania na podstawie nakazu prokuratora prezesa miejscowego związku kolejarzy czynnego członka białostockiej organizacji N. P. R., niejakiego Ostrowskiego.

Ostrowski brał od kilku lat czynny udział w życiu społecznym, w województwie białostockim, należał do ludzi bardzo popularnych, grając na uczuciach mas łatwo znajdującymi zbyt hasłami na rodowem. Obejmował też przy każdej sposobności batutę, różnych uroczystości i obchodów, z jednej strony, jako przewodnik rzesz pracujących, z drugiej jako wybitny członek Narodowej Partii Robotniczej.

Najlepszym dowodem jego kredytu moralnego było to, że kierował nawą polskiego związku kolejarzy, jako jego prezes w Białymstoku.

Na jego nieszczęście jednak, od pewnego czasu nad głową jego zaczęły się zbierać chmury, a wokoło jego osoby atmosfera zaczęła być naladowana, jakby elektrycznością. Tu i tam zaczęto szeptać. Narazie były to tylko niejasne półsłówka i przypuszczenia. Nie dawano im wiary.

Ale sprawa była tak ważna. Zarzuty były tak ważne, iż zaczęto szukać... nie tyle dowodów, ile zaprzeczeń.

Niestety! otrzymano jedynie dowody i to coraz więcej. Piętrzyły się one coraz bardziej. Były coraz potworniejsze. Aż nareszcie sprawa dojrzała zupełnie.

Rozejrzawszy się w niej, władza prokuratorska nie zawahała się ani chwili w wydaniu nakazu aresztowania.

Ptaszka osadzono pod kluczem, gdzie oczekiwać będzie sprawiedliwego sądu za potworne czyny popełnione w czasach z przed wielkiej wojny jeszcze, w ciągu bogatego w przygody życia.

A jest ono istotnie bogate. Przedewszystkiem aresztowany obecnie pod nazwiskiem Ostrowskiego działacz N. P. R.

nie jest wcale Ostrowskim,

gdyż jest to jego nazwisko przybrane.

Nazywa się on Wolgemuth o jako taki, wpłatawszy się w pamiętnym roku rzekomej pierwszej rewolucji rosyjskiej, bo w r. 1905 w sprawę napadu na pocztę w Łukowie, w ówczesnej gubernji Sieleckiej,

wpadł w ręce rosyjskiej policji. Groziła mu kara śmierci. Wolgemuth uniknął jej.

wydając swoich towarzyszy bojowców. Za to ulaskawiono go, skazując tylko na dożywotnie ciężkie roboty.

Wolgemuth pragnąc uzyskać zupełne zwolnienie od kary, zaofiarował swe usługi carskiej ochronie, jako

agent—provokator i denuncjant.

Oferta została przyjęta. Od tej pory zwolniony z więzienia, rozpoczął swa nikczemną działalność pod przybranym nazwiskiem Ostrowskiego.

Działal w rozmaitych miastach byłej Kongresówki, wdzierając się do tajnych organizacji rewolucyjnych w charakterze bądź to czynnego członka, bądź sym patyka, a następnie

wskazując i wydając władzom ich tajniki

Liczba osób, wydanych przez niego na łup carskiej ochrony jeszcze nie jest oczywiście ustalona, jednak już zdumiewa i przeraża swą potwornością.

To też wrażenie w całym województwie, gdzie rzekomy Ostrowski, a właściwie Wolgemuth rej wodził, jako działacz narodowy wśród ludu pracującego — jest niesłychane.

Cios w serce biurokracji.

Wszelkie podania, skargi i zażalenia przyjmowane będą bez trudności

Urzędy okazywać mają ludności jaknajwiększą życzliwość.

W dniu wczorajszym władze administracyjne I instancji otrzymały okólnik urzędu wojewódzkiego w sprawie ułatwienia wnoszenia podań przez interesantów.

W myśl okólnika, wszelkie wnioski, prośby i oznajmienia zgłoszone przez interesantów ustnie — będą władze administracyjne przyjmowały do protokołu

bez żadnych trudności, o ile oczywiście rodzaj wzgl. istota sprawy na to zezwala.

Jaknajwiększe ułatwienia w tej mierze będą urzędy stosowały zwłaszcza w odniesieniu do ludności niezamożnej i mało uświadomionej, której okazywana będzie jaknajwiększa życzliwość.

Niezależnie od tego zostaną w każdym urzędzie administracyjnym I instancji wyznaczeni urzędnicy, którzy będą obowiązani do spisywania wspomnianych protokołów, a których nazwiska i numery pokoiów podane będą do wiadomości w miejscu widocznym w gmachu urzędu, przez co zapobiegnie się

blakaniu interesantów po urzędzie.

Co się tyczy podań wnoszonych na piśmie, wspomniany okólnik postanawia, iż, celem zaoszczędzenia urzędnikom czasu przy rozpatrywaniu podań nieodpowiednio sformułowanych, z drugiej zaś strony, celem oszczędzenia kosztów ludności, która zazwyczaj ucieka się do pomocy rozmaitych doradców przy układaniu podań — wspomniane urzędy przystąpią w najbliższym czasie do opracowania dla podań w sprawach typowych — formularzy, któreby umożliwiły interesantom drogą prostego wypełnienia rubryk, indywidualizujących sprawę, przedstawienie władzy swych życzeń

w sposób jasny, prosty i zupełny.

Formularze te zawierają będą dokładne oznaczenie potrzebnych załączników oraz wskazówkę, co do obowiązku ośm pływania podania i załączników, wzgl. przysługującego w konkretnym wypadku zwolnienia od opłaty stempła.

Okólnik ten urzędu wojewódzkiego przyczyni się niewątpliwie do udostępnienia i ułatwienia ludności kontraktu z władzami administracyjnymi oraz uproszczenia sam tryb urzędowania.

Dzisiaj i dni nas śpnych!

Światowe arcydzieło wielkiej wtywności Metro Goldwyn Hollywood. — redukcja słynnego Stroheima — Największa atrakcja sezonu.

„Wesoła Wdówka“

podług utworu Fr. LEHARA.

W rolach głównych: Szampańska powabna, pikantna

MAE MURRAY i JOHN GILBERT

Film zdumiewa brawurową grą i niebywałą wystawą. Symfoniczna orkiestra pod kierunkiem p. M. CHWATA.

Brak węgla w Łodzi

Kupcy protestują przeciwko podwyżce cen i domagają się interwencji władz.

W dniu wczorajszym p. komisarz rządu Łyczki przyjął delegację kupców handlujących węglem, którzy przedstawili memoriał w sprawie

braku i drożyzny węgla w Łodzi. W memoriale tym kupcy wskazują na katastrofalny brak węgla na rynku, powstały z tego powodu, iż mimo zapotrzebowania dziennego około 200 wagonów, miasto otrzymuje

zaledwie 10 procent tej ilości.

Kupcy węglowi, wskazując na groźne skutki, które może wywołać brak węgla w Łodzi, prosili p. komisarza o interwencję w kierunku zwiększenia przydziału wagonów, szczególnie dla tych kupców, którzy w mieście posiadają bocznice i place węglowe oraz zobowiązali się sprzedawać węgiel bezpośrednio konsumentom z pominięciem pośredników.

M. in. omawiano również sprawę cen na węgiel, przyczem kupcy są stanow-

czo przeciwni wszelkim podwyżkom cen, szkodliwym zarówno dla konsumentów, jak i dla kupców. W szczególności zaś oświadczyli się hurtownie przeciwko podwyżce węgla o 30 groszy na korcu.

której domagali się dla hurtowników budkarze, licząc błędnie, że tym sposobem zwiększy się dowóz i podaż węgla w Łodzi.

Hurtownicy oświadczyli, że sprzedają ją w hurcie po zł. 4.10 do 4.50 za 100 kg., wobec czego cena w detalu wynosić winna na placach z bocznicami i bez bocznic zł. 4.75 do 4.90.

P. komisarz rządu zainteresował się bardzo tą sprawą i wyraził zdziwienie z powodu przedstawionych mu stosunków, panujących w zagłębieniach węglowych, oraz obcał bezwzględnie memoriał przedstawić p. wojewodzie Jaszczołtowi i poprzeć wyrażone w nim postulaty.

Groźby i prośby
pozostała na razie bez skutku

We wtorek odbędzie się nadzwyczajne posiedzenie zarządu funduszu bezrobocia, na którym członek zarządu wice prez. Groszkowski złoży wyjaśnienia w sprawie stanowiska magistratu, co do za targu z funduszem, a następnie zarząd omówi sprawę wyegzekwowania należnych mu od magistratu z tego tytułu sum.

TEATR MIEJSKI.

Dziś po raz drugi wspaniale wystawiona Słowackiego „Balladyna“ entuzjastycznie przyjęta na środowisku przedstawieniu premierowym. — Piękne, niezwykle efektowne dekoracje Mackiewicz, pomysłowa reżyseria Konstantego Tatar-kiewicz i gra Ireny Horeckiej w roli tytułowej, stworzyły całość, która na doborowej publiczności premierowej, uczyniła wrecz imponujące, niezapomniane wrażenie. Widowisko mimo 11-tu obrazów, kończy się przed dwunastą.

Jutro, sobota o godz. 3 m. 30 po raz ostatni na sobotnim przedstawieniu popołudniowym „Róża“. Ceny najniższe (do 40 gr.).

Wieczorem po raz trzeci „Balladyna“.

ALBUM TEATRU MIEJSKIEGO W ŁODZI.

Przy wydatnym współdziałaniu dyrekcji teatru miejskiego, ukaże się niebawem luksusowe, bogato ilustrowane wydawnictwo p. t. „Album Teatru Miejskiego w Łodzi“.

W wydawnictwie tem, w którym znajdują się artykuły wybitnych literatów i publicystów, zawarty zostanie dorobek kulturalny 5-letnich wysiłków w dziedzinie teatru w Łodzi, w okresie dyrekcji dyr. dyr.: Barwińskiego, Kaz. Wroczyńskiego oraz Szyfmana i Gorczyńskiego.

Album stanie się ciekawym przyczynkiem do historii kulturalnej Łodzi w okresie mozolnego odbudowywania i tworzenia nowych wartości w dziedzinie teatru.

TEATR POPULARNY.

Dziś wieczorem poraz ósmy ciesząca się niezwykłym powodzeniem operetka „Ach, te pensionarki“.

Dziś, w piątek popołudniu w stylowej wystawie dla młodzieży szkół średnich, Felińskiego „Barbara Radziwiłłówna“.

Co usłyszymy przez radio dziś, w piątek dn. 22 października

PROGRAM STACJI WARSZAWSKIEJ.

15.00—15.15 — Komunikat gospodarczy.
16.45—17.00 — Komunikat Związku Harcerstwa Polskiego.

17.00—17.55 — Program dla dzieci.

18.00—18.55 — Koncert popołudniowy.

19.00—19.25 — Odczyt p. t. „Polak dyrektorem Akademii Berlińskiej“ — Daniel Chodowiecki (1726—1801), wygl. p. Wacław Husarski.

19.30—19.45 — Komunikat rolniczy.

19.45—19.55 — Nad program „Rozmaitości“.

19.55—20.25 — Pogawędka z działu „Wśród książek“, wygl. p. Henryk Mościcki.

20.30—22.00 — Koncert wieczorny.

Koncert kameralny. Wykonawcy: prof. Zofia Rabcewiczowa (fort.) i Helena Zbońska-Ruszkowska (spiew).

Część I. 1. Beethoven: Sonata księżycowa — wykona prof. Rabcewiczowa.

Część II. 2. Pieśń — odsłowa p. Zbońska-Ruszkowska. 3. Schumann: Karnawał — wykona prof. Rabcewiczowa.

PROGRAM KONCERTÓW ZAGRANICZNYCH.

PARYŻ, sala 1750 m. 12.30, 16.45, 20.30 — koncerty.

RZYM, sala 425 m. 17.15 — koncert.

WIENIĘ, sala 531 m. 20.05 — „Wesołe kuzmowski z Windoru“, opera Nicolai, wg. Szekspira.

FRANKFURT, sala 470 m. 18.00 — „Zygfryd“, opera Wagnera.

LIPSK, sala 425 m. 20.30 — koncert symfoniczny.

Krwawy strzęp tragedji ludzkiej, wzruszający dramat z życia emigrantów rosyjskich

film
ODCOWIE

i DZIECI

będzie ewenementem, jakiego Łódź oczekiwała już oddawna.

Stanisław Sobiński

Kurator Lwowskiego Okręgu Szkolnego

padł pod ciosem skrytobójczym na zaszczytnym posterunku w obronie najistotniejszych narodowych i państwowych ideałów. Za tę ofiarę życia—chwala i cześć Jego pamięci!

Za spokój duszy bohatera obowiązku odprawione zostanie w Katedrze, d. 23.X. o godz. 10 i pół nabożeństwo żałobne, na które zaprasza w imieniu Nauczycielstwa Okręgu

Łódzki Zarząd Okręgowy T. N. S. W.

Dopiero za 15 lat

wszystkie ulice Łodzi będą oświetlone elektrycznością

Na posiedzeniu w dniu 19 bm. magistrat zatwierdził projekt oświetlenia ulic elektrycznością, przedłożony przez łódzkę tow. elektryczną sp. akc., i zatwierdzony przez wydział przedsiębiorstw miejskich.

W myśl projektu całe miasto zostanie podzielone na 15 dzielnic z których każda otrzyma oświetlenie elektryczne w ciągu roku tak, że po 15 latach całe miasto będzie oświetlone elektrycznością.

W każdej dzielnicy ustawione będzie minimum po 100 lamp, czyli cała instalacja obejmować będzie 1,500 lamp po 500 wat. (Obecnie oświetlenie elektryczne miasta składa się ze 135 lamp po 750 wat, umieszczonych na ul. Piotrkowskiej i kilku innych).

Magistrat ustalił już podział miasta na dzielnice, z których pierwsza otrzyma oświetlenie elektryczne już w ciągu 1927 r.

Dzielnica ta obejmować będzie ulice: Św. Andrzeja od Zakątnej do Piotrkowskiej.

Podleśną od Łakowej do Gdańskiej, Karolewską od Kolei do Łakowej.

Kopernika od Towarowej do Zeromskiego.

Towarową od Karolewskiej do Kopernika.

Łakową od Podleśnej do Kopernika.

Lipową od Św. Andrzeja do Kopernika.

Zeromskiego od 6-go Sierpnia do Kopernika.

Gdańską od 6-go Sierpnia do Podleśnej.

Wólczańską od 6-go Sierpnia do Św. Andrzeja.

Al. T. Kościuszki od 6-go Sierpnia do Św. Andrzeja.

Piotrkowską od Moniuszki do Św. Andrzeja.

Chciał zastrzelić oficera.

Sąd wojskowy skazał plutonowego Siemińskiego na 3 lata więzienia.

W dniu wczorajszym sąd wojskowy w Łodzi pod przewodnictwem sędziego majora Koryckiego, rozważał sprawę 27-letniego Edmunda Siemińskiego, plutonowego 10-go pułku piechoty w Łowiczu, oskarżonego o

usławianie zbrodni porucznika.

Okończono sprawę tej przedstawiały się następująco:

3 maja 1926 roku, plutonowy Siemiński został mianowany komendantem warty przy rejonowym zakładzie żywnościowym.

Prowadząc żołnierzy na objęcie warty, Siemiński uczuł nagle gwałtowną potrzebę napięcia się wódeczki, to też postanowił zbroczyć do jakiejś knajpy.

Udał się więc do jednej z pierwszorzędnych restauracji, a gdy mu tam nie chcieli sprzedać alkoholu,

począł się awanturować.

Właściciel zakładu pod terorem wydał mu wreszcie butelkę wódki.

Plutonowy na poczekaniu wychylił jej zawartość, poczem mocno podchmielony, udał się do rejonowego zakładu żywnościowego.

Siemiński, miał piłnować warty, udał się na spoczynek.

Gdy w nocy przybyła inspekcja, plutonowego zbudzono ze snu. — Podczas krótkotrwałej drzemki alkohol nie przeszedł nań działając, to też będąc jeszcze pijany nie chciał spełnić rozkazów przybyłego porucznika, wobec czego zawezwano żandarmów.

Na widok przybyłych żandarmów, Siemiński wyciągnął z kieszeni błyskawicznym ruchem rewolwer,

kierując lufę w stronę porucznika.

Na szczęście w tej chwili obezwładnił go wachmistrz żandarmów, który stoczył formalną walkę z pijanym plutonowym.

Siemińskiego, okutego w kajdany, odstawiono do więzienia.

Na sprawie przyznał się on do winy, twierdząc, iż był pijany do utraty przytomności.

Świadkowie oskarżenia ustalili dokładnie okoliczności zajścia.

Sąd, po rozpatrzeniu sprawy, skazał Siemińskiego na 3 lata więzienia, wydalenie z wojska i degradację do stopnia żołnierza.

NA ŻYD. DOM AKADEMICKI.

W sobotę, dnia 23 października odbędzie się w salonach Grand-Cafe „Kołaczyńska-Dancing“ połączone z całym szeregiem niespedzianek.

Dochód z tej imprezy przeznaczony jest na wewnętrzne wykończenie domu akademickiego w Warszawie.

Niewątpliwie Iodzenie popra ten doniosły cel i przyczynia się do powstania tak niezbędnego Domu Akademickiego.

Lekarz-dentysta

TADEUSZ BABAD

Łódź, Nawrot 1a, Tel. 25-22

„Reduta“.

„Kurjer Carski“ z Mozzuchinem w roli głównej.

Film ten, zrealizowany przez jednego z najzdolniejszych reżyserów francuskich, Turzańskiego, oparty na słynnej powieści Jules Verne'a p. t. „Michel Strogoff“, zgodnie wysunięty został przez opinie krytyków na pierwsze miejsce francuskiej produkcji filmowej, za najprzedniejszą, obok „Nędzników“ i „Cudu Wilków“, twór ducha francuskiego.

Genjalny Mozzuchin stworzył kreację, o której z pewnością długo będzie się mówiło i zawsze stawiać się będzie za wzór skupionej, uduchowionej gry.

Mozzuchin umie znaleźć akcenty, które zadowoła zarówno publiczność najwybredniejszą, o wyrobionym smaku artystycznym, jak i szerokie masy mniej krytycznie usposobionej publiczności.

Tylko tej mlary artysta, co Mozzuchin, potrafił do tego stopnia wczuć się w swą rolę Michała Strogoffa, uwydatnić wszystkie najsztudniejsze niuansy gry.

Godną partnerką Mozzuchina jest Natalia Kowanko w roli Nadi Fedor.

W realizacji Turzańskiego powieści Jules Verne'a odżyła na ekranie wyprodukowana z całą wyrazistością, jest dziełem, pełnem wytwornej finezji i poezji, akcja którego rozgrywa się w czasach insurekcji tatarskiej w Rosji.

Warto tu przypomnieć, że po premierze tego filmu w Paryżu, Mozzuchin i Turzański — zostali zaangażowani do Ameryki.

„Kurjer Carski“ wywołał w Łodzi niezwykły entuzjazm najwytworniejszej publiczności, tłumnie zebranej na premierze w „Reducie“.

Dziennik mówiony.

Polski klub artystyczny świeżo zorganizowany, mający na celu rozwój życia artystycznego w naszym mieście, urządził w dniu 20 listopada otwarcie klubu w sali Teatru Miejskiego o godz. 11 wiecz.

Będzie to niefrasobliwy, pełen wykwintnego humoru wieczór towarzyski dla członków klubu i wprowadzonych przez zarząd gości.

W odpowiedzi na ten cel urzędowej sali teatralnej odbędzie się wieczór towarzyski z programem, obejmującym aktualny, żywy dziennik z inscenizowanymi karykaturami i ogłoszeniami, napisanymi przez najwybitniejszych siły literackie miejscowe, wygłaszany przy pomocy najlepszych artystów Teatru Miejskiego.

Tytuł wieczoru: „Nawrot powszechny 20 listopada wejście z Cegielnianej O. C. P.“.

W poniedziałek o godz. 9 wiecz. odbędzie się w czytelni miejskiej Galerji Sztuki zebranie komitetu redakcyjnego, do którego zarząd, składający się z prezesa B. Gorczyńskiego, M. Diensta-Dabrowy, prof. Z. Kosidowskiego, red. M. Oltaszewskiego i M. Tarłowskiego, zaprosił w skład komitetu redakcyjnego następujące osoby: prezesa M. Barcińskiego, wic. Czapczyńskiego, prezydenta M. Cynarskiego, p. Drozdowskiego, prezesa Fichnę, p. Marję Fichnową, dyr. Gajewicza, red. Gumkowskiego, inż. Hirszenberga, red. Halperna, red. Fałka, pułk. Iwanowski, mec. Piotra Kona, red. Kolińskiego, kur. Owńskiego, red. Orchulskiego, red. Pollaka, red. Wassercuga, M. Poznańskiego, inż. Goldberga, reż. K. Tarkiewicz, reż. Szpakiewicza, art. Zeromskiego, p. Macherska - Pruszyńska, sędz. Zienkiewicza i red. Zieliń.

Po zaproszeniu na wieczór zgłaszając się można jedynie do członków zarządu towarzystwa.

CASCARINE
LEPRINCE

leczy przyczyny i skutki
ZATWARDZENIA

— Sprzedaw. w aptekach i składach aptecznych —

Magistrat jest zadowolony.

i snuje jaknajwspanialsze plany na przyszłość

Wicepr. Wojewódzki twierdzi, że pracujemy wprawdzie drożej, niż gdzieindziej, ale... solidniej i lepiej.

W dniu wczorajszym odbył się długi ciąg posiedzenia komisji skarbowo-budżetowej, poświęconego budżetowi na rok 1927.

Posiedzenie to było niezmiernie ciekawe, ze względu, na poruszoną na nim sprawę kanalizacji.

Przedewszystkiem rozpatrzono popycie wpływów i wydatków przedsiębiorstw miejskich i przyjęto do wiadomości sumę wpływów w wysokości 1.706.000 zł. z opłat koncesyjnych, elektrowni, gazowni, tramwajów itd.

Równocześnie poruszono aktualną obecnie sprawę tramwajów dojazdowych i mianowicie projekt, by tramwaje miejskie korzystały z torów tramwajów dojazdowych co ma donosić znaczenie dla mieszkańców peryferii miasta.

Wiceprez. Wojewódzki wyjaśnił tę sprawę, stwierdzając, iż magistrat czyni usilne starania w tym kierunku. Być może, że w wypadku pomyślnego załatwienia sprawy, trzeba będzie podnieść cenę biletów t. zw. korespondencyjnych, ale wobec ważkości sprawy, nie odgrywa to dominującej roli.

Co się tyczy tramwajów miejskich, wiceprez. Wojewódzki oznajmił, iż magistrat nosi się z zamiarem uruchomienia w roku bieżącym linii

Przejazd — Zagajnikowa oraz Kilińskiego — Brzezińska.

W tym ostatnim wypadku jest na przeszkodzie most kolejowy na ul. Kilińskiego, magistrat jednak prowadzi w tej sprawie pertraktacje z dyrekcją kolei, ofiarowując jej specjalny plac na budowę stacji towarowej. W razie pomyślnych wyników konferencji most zostanie zdjęty.

Sprawa ta ma kolosalne znaczenie, gdyż zaprowadzenie dwóch nowych linii, odciążyliby ruch pasażerski na ul. Piotrkowskiej.

Po rozpatrzeniu tych spraw, nastąpiła najciekawsza część posiedzenia, a mianowicie

sprawa budowy kanalizacji.

Po przyjęciu do wiadomości przez radnych pozycji wydatków, przewidzianych na rok 1927 w kwocie 4 milionów złotych oraz pozycji wpływów na ten cel t. i. 2 i pół miliona złotych pożyczki rządowej oraz 1 i pół miliona zł. wpływów kasy miejskiej, wywiązała się ciekawa dyskusja.

R. Poznański zgłosił szereg pytań, a mianowicie:

— Jak jest obecnie stosunek wydziału kanalizacji do związków zawodowych?

— Jaka ilość robotników zatrudnia się obecnie?

— Jak się przedstawia strona finansowa budowy kanalizacji?

Nadto, r. Praszker zwrócił się do wiceprez. Wojewódzkiego z prośbą o podzielenie się wrażeniami z wycieczki zorganizowanej przez t-wo Ullen et Co, do Piotrkowa i innych miast.

Wicepr. Wojewódzki udzielił szczegółowej odpowiedzi na wszystkie pytania.

— Co się tyczy stosunku wydziału kanalizacji do związków zawodowych, nie określonego powiedziec nie można, chyba tylko tyle, że sprawa jest jeszcze w zawieszaniu, a nawet

nie wykonano uchwał komitetu wodociągów i kanalizacji.

P. Wojewódzki nie chciał nic (bardziej) określonego powiedziec prawdopodobnie dlatego, by nie narażać na przykrość inż. Skrzywaną, który jest obecnie chory i przebywa na kuracji zagranicą. Z tego to powodu, niewiadomo, o jakiej uchwale komitetu mówił p. Wojewódzki.

Co do ilości zatrudnionych robotników, to pracuje obecnie 1200 — 1400 i pobierając zł. 4.40 dziennie. Jest to mało wprawdzie, gdyż

w Piotrkowie przez robotnicy kanalizacji otrzymują 5.20 zł. dziennie, trudno jednak zmienić to obecnie, wobec zawieszenia przez władze centralne uchwały rady miejskiej.

Strona finansowa robót przedstawia się w ten sposób, że pierwsza pożyczka rządowa wynosiła 3.600.000 zł. udzielona na 12 proc. rocznie. Z tej sumy będzie obecnie spłacone rządowi 2.400.000 zł. z sum które mają wpłynąć z elektrowni na t. zw. fundusz renowacyjny.

Druga pożyczka wynosiła 2.500.000 zł. należało ją jednak spłacić w ciągu 1 roku, trzecia jednak pożyczka wynosi również 2.500.000 zł. jednak udzielona na 6 proc. rocznie i spłacona ma być w ciągu 6 lat począwszy od roku 1927.

Obecnie magistrat czyni starania u władz centralnych, o przyznanie miastu podatku od nieruchomości.

Co się tyczy wycieczki do Piotrkowa, to p. wiceprez. Wojewódzki uważa, że nie można wprost porównać tych robót, z tem, co się dzieje w Łodzi.

Wprawdzie t-wo Ullen et Co przeprowadza roboty tańszym kosztem, bo, gdy w Łodzi i klm. kanalizacji kosztuje 300 do 350 tysięcy zł., w miastach w których pracuje wspomniane towarzystwo, koszt wynosi zaledwie 150 — 160 tys. złotych za klm.

Robotą jednak łódzka jest solidniejsza i trwalsza.

Tak twierdzi p. wiceprez. Wojewódzki. SUM.

CASINO

Dziś i dni następnych!

MIA MARA

jako współczesna kobieta, hołdująca jedynie rozkoszom życia w filmie dla wszystkich p. t.

Kobiety, którym się nie kłaniamy

(ULICZNIKA).

To o czem się nie mówi i o czem się nawet myśleć nie chce — zostało w tym filmie odtworzone ze szczerym realizmem i niezwykłą subtelnością

Wierna fotografia dzisiejszego życia. — Kulisy salonów, dancinów i garsonjer — Tragedje dzisiejszych kobiet i mężczyzn.

Początek przedstawień o g 4.20. Sala dobrze ogrzana.

Ilustracja muzyczna pod dyr. p. LEONA KANTORA.

W fotelu i za kulisami.

Balladyna.

Tragedia Juliusza Słowackiego.

W Niemczech i we Francji istnieją teatry, których repertuar składa się przeważnie z klasycznych sztuk narodowych.

Uprawia się w nich kult i kulturę słowa.

Są to istne świątynie mowy ojczyzny, których kapłani — aktorzy posiadają nieskazitelną dykcję.

W Polsce, niestety, takich scen nie ma.

Każdy teatr z tych, czy z innych powodów, daje co rok parę t. zw. „większych premier“, na które składają się głównie sztuki trzech wieszczów.

Czasem są one „popelniane“ dla magistratów, czasem dla prasy, rzadziej, jeśli chodzi o prowincję, dla śmiatki, nowej koncepcji reżyserskiej.

Ale niezależnie od powodów, dla takich wystawiane są sztuki z wielkimi repertuaru polskiego przyswecać im winien jeden cel: kultywowanie języka polskiego.

Te perły i brylanty — mowy polskiej, jakimś tak szczerze szafowali nasi geniusze literatury, nie mogą być skazane przez aktora ani jedną rysą...

W Łodzi, tej Łodzi, gdzie na stu mieszkańców zaledwie jeden poprawnie mówi po polsku — ten wzgląd jest szczególnie ważki. I to przedewszystkiem usprawiedliwia i polski repertuar klasyczny na naszej scenie...

Może mi tu ktoś zarzucić, że, naprzykład wystawienie „Balladyny“ musi być rzeczą „usprawiedliwioną“.

Te sprawę należy ująć szczerze i bez żadnych zdawkowych konwenansów, w których lubuje się nasza krytyka...

„Balladyna“ to udratyzowana kronika zamierzonych czasów. Ścisłej mówiąc, jest to inscenizowana ballada, z mocnymi wpływami Szekspira. Żadne zasadnicze zagadnienia narodowe i społeczne nie są w niej poruszane. Motyw kary za zbrodnię nie jest nowy („Malliny“ i „Lilje“) chociaż jest po mistrzowski ujęty i stanowi wdzięczne pole dla popisu aktorskiego.

Jeśli chodzi o teatr dzisiejszy, to technika sztuki, napisanej przed 100 laty, jest nieco archaiczna. Treść tragedji, szerokiej publiczności wydaje się nudną i naiwną. O tem zresztą wie każdy dyrektor teatru i każdy reżyser.

A jednak „Balladyna“ ma swój czar, który tkwi przedewszystkiem w najczystszej poezji, bijącej niemal z każdej sceny i w tym cudownym aljażu epiki z liryką, tragedji greckiej z melodramatem, wzniosłości z rubasznoscją, realizmu z fantastycznością rzeczy, nadmysłowych z ziemskimi...

Zab czasu uczynił techniczne ujęcie konfliktu i jego rozwiązanie nieciekawym, ale słowo, przepięknie słowo poetyckie — mimo swej stuletniej metryki — czarować tak będzie najbardziej nawet gruboskórny widza XX wieku, jak za złotego okresu romantyzmu.

Reżyser miał do wyboru dwie koncepcje: albo Słowacki w formie najczystszej, albo teatr współczesny. Albo dać tragedję i patos albo barwne widowisko, lekkostrawne dla przeciętnego widza.

P. Tatariewicz słusznie wybrał koncepcję drugą. Gdyby chciał zrobić z „Balladyny“ surową tragedję, to z tym materiałem aktorskim, jakim operował, nie mógłby się wywiązać z zadania z sukcesem.

P. Tatariewicz zdawał sobie doskonale z tego sprawy i stworzył z „Ballady

ny“ baśń-feerie... Muzykę i barwy postawił narówni ze słowem, zespół — z bohaterami. Jeśli się przez to zatara linja tragedji — to uratowany został teatr.

Zresztą — taka koncepcja nie jest bynajmniej sprzeczna z tendencją Słowackiego. „Balladyna“ jest konglomeratem rozmaitych pierwiastków. P. Tatariewicz dał przewagę jednym na nie korzyść drugim; co było w sztuce teatralnego wyjaskrawił, uwypuklił, światłomie zacierając lub nawet zupełnie odzyskując balast niesceniczny.

Ale... Jest w tem wszystkiemu jedno b. poważne „ale“?

Koncepcja p. Tatariewicza nie była przeprowadzona jednolicie. Naprzykład, P. Dębicka (Chochlik) grała realizm, P. Kozłowska, jako, Gopłana, stworzyła postać pasogową a nie eteryczną, a p. Jakubińska przypominała mocno jakąś „girl“ Osoby „świata fantastycznego“ nie były utrzymane w jednym tonie.

Ścierają się wprawdzie w tragedji rozmaite żywioły, których personifikacją są bohaterowie, ale skoro rzecz została pomyślana baśńowo, w tym stylu należało ją absolutnie konsekwentnie przeprowadzić.

Tymczasem niektórzy wykonawcy grali, jakby w dramacie nowoczesnym, a niektórzy, znów deklamowali sobie, jak na popisie szkoły dramatycznej.

Wszyscy natomiast prawie popelniali jeden grzech — szwankował pod względem dykcji.

Piękno słowa Juliuszowego które stanowi główny walor sztuki, nie znalazło godnych odtwórców...

Tuszmy, iż na dykcję aktorów kierownictwo teatru zwracać będzie na przyszłość bacniejszą uwagę, niż dotychczas.

Widowisko, jako całość, było udane.

P. Tatariewicz miał „dobry dzień“. Jego reżyserja — prócz usterek, powyżej wskazanych — była sprężysta i pomysłowa. Wyczerpał wszystkie możliwości sceny i zespołu, aby stworzyć przedstawienie barwne i żywe. Miał dzielnego pomocnika w osobie p. Mackiewicza, którego dekoracje budziły szczerzy zachwyt. — W osobie p. Mackiewicza scena łódzka pozyskała dzielnego współpracownika.

Rolę tytułową grała p. Horecka. Nie byliśmy zachwyceni zapowiedzią powieści rzenia jej tej roli. P. Horecka w sezonie ubiegłym nie zdradzała żadnych talentów tragiczki, a właśnie zdawała się zmierzać w kierunku ról charakterystycznych. Wczoraj jednak okazało się, że tendencja ta nie jest stała i że skala talentu p. Horeckiej jest znacznie szersza, niż przypuszczano. Artystka opracowała rolę niesłychanie sumiennie. W scenę za bójstwa Aliny, p. Horecka włożyła ogromnie wiele ekspresji, całą swą istotę. Napięcie nerwów było tak wielkie, że nawet nieekonomiczne: w dalszych obrazach artystka była widocznie przemęczona i dlatego scena sądu wypadła nieco błado.

P. Gzylewska miała, jako Alina, dużo ciepła i wdzięku.

P. Krasnowiecki (Kirkor), ma dobre warunki zewnętrzne, świetny głos, ale musi jeszcze dużo popracować nad sobą by pozbyć się wadliwej dykcji.

W mocnych barwach oddał von Kostryna p. Białoszczyński, chociaż niezgodnie z intencją Słowackiego. Von Kostryn powinien być stworzonym liseim p. Białoszczyński dał kreację koturnową

Grabca rubasznie odtwarzał p. Woskowski, a nieszczęśliwego Filona, nieszczęśliwie grał p. Zeromski.

W scenach zespołowych znać było łwi pazur reżyserski p. Tatariewicza. W. POLAK.

OCENA SYTUACJI

Prof. Bartel ogłosił za pośrednictwem gabinetu prezesa rady ministrów niewielką książkę p. t. „Przegląd życia gospodarczego Polski”. Jest to korzystne streszczenie przebiegu wypadków w dziedzinach gospodarki polskiej od połowy maja po październik 1926 roku.

Gdy wraz z autorem rozważamy zmiany, które przez 4 i pół miesiąca się ujawniły, trudno przeoczyć, iż poprawienie sytuacji jest wielkie.

Reasume tych zmian jest mniej więcej takie:

1. Pomimo podniesienia urzędniczych poborów wpływy skarbowe pokryły wydatki.

2. Od czerwca 1926 nastąpiła poprawa kursu złotego i ostatecznie stabilizacja przy równi 1 dol. — 9 zł. Zapas złota i dewiz w Banku Polskim wzrósł o 103 milj., pozwalając na powiększenie emisji banknotów.

3. W dziedzinie produkcji nastąpiło ogólne ożywienie, zwłaszcza w węglu i manufakturze, liczba bezrobotnych zmniejszyła się o 100 tys., — ilość zakładów pracujących 6 dni zwiększyła się dwukrotnie w porównaniu z majem, a trzykrotnie — ze styczniem 1926.

4. Praca taboru kolejowego wzrosła wskutek wzmocnionych transportów węgla i drzewa.

5. Bilans handlu zagranicznego dał saldo dodatnie, przyczem obrót towarów z zagranicą zmajoryzował się (zmniejszenie w imporcie procentu artykułów spożywczych i luksusów, w eksportie zwiększenie procentu wyrobów przemysłowych).

Nikt nie ma zamiaru chyba przeczyć faktom, fakty nie kłamią.

Jeżeli jednak chodzi o powody takiego układu faktów, to ma rację prof. Bartel, pisząc, iż „do tych dodatnich wyników przyczyniły się również i zewnętrzne pomyślne konjunktury dla Polski” (str. 1). Niewątpliwie żaden uczciwy człowiek nie odbierze rządowi zasługi wybitnego współdziałania z krajem w wykorzystywaniu konjunktury.

Jeżeli więc na str. 52 p. premier Bartel jako memento pisze:

„W dziedzinie cen i stabilizacji a nawet częściowej niżki, trwającej aż do sierpnia obecnie zaczęła się ujawniać niebezpieczna tendencja wzrostowa”. — to na myśl przychodzi smutne refleksje.

Konjunktura się zwalnia wraz ze specyficznymi jej następstwami. Atoli zła strona mandatu naszej gospodarki — tendencja zwykła cen — możliwa, że się przyćmi. Jesteśmy nawet przekonani, iż pewne dalsze zrównanie się naszego poziomu cen ze światowym, wskutek stałego stykania się rynków, jest nieuchronne.

W ręku rządu, w pewnej mierze, przynajmniej leży rozparcelowanie tej wyżki na odpowiedni długi okres czasu i zatrzymanie jej na stosownym poziomie — daliśmy temu niejednokrotnie wyraz.

Chcemy dzisiaj zwrócić uwagę na jeden fragment tej polityki. Prof. Bartel, niestety, nie szukał związku między budżetem państwa a cenami.

Wogóle tego związku mało kto szuka — wielka szkoda, gdyż jest wielki. Nie tylko wtedy, gdy nierównoważony budżet kieruje ministra skarbu do drukowania pieniędzy i nowa emisja podraża ceny. Również i wtedy, gdy budżet jest zrównoważony.

Gdy u nas rząd chce wymusić na produkcji niższe ceny sprzedażne, grozi przyciśnięciem śruby podatkowej (dla nieudanej wyżki węgla). Trudno od

W notesiku businessmana

OGŁOSZONO BILANS za rok ubiegły Spółki Akcyjnej „Ludwik Spiess i Syn”. Rzadko które przedsiębiorstwo w Polsce może się poszczycić takim stanem rzeczy w kryzysowym roku 1925, jak Spiess. — W każdym kierunku stan interesów uważać należy za pierwszorzędny. — Z własnych 6,8 milionów, około 6 milionów tkwi w placach, budynkach, maszynach, aparatach etc.

Natomiast środki obrotowe (słusznie dla przejrzystości bilansu zgrupowane w jedną wielką pozycję ogólną), stanowią 4,2 miliona zł. W tem same zapasy towarowe 2,8 miliona, dłużnicy 846 tys., papiery 377 tys. Własnym środkiem obrotowym po stronie biernej odpowiadają obecne fundusze w sumie 2,7 miliona, przyczem z tego trzy czwarte miliona nie ciąży na aktualnym stanie interesów, gdyż pochodzą z obligacji długoterminowych. Reszta 1,5 miliona — to własne środki obrotowe, jak zaznaczyliśmy 0,8 milj. z kapitału, a pozostałość 0,7 miliona stanowi zysk za rok bilansowy.

Ten okazały zysk wygosparowano z ogólnego zysku sprzedażnego brutto ośmi 3-miljonowego. Zysk brutto podzielił się mniej więcej w 60 proc. na koszty, 11 proc. podatki, 3,6 proc. na świadczenia; reszta strata na dłużnikach.

Łódź, 22 października.

WŁÓKIENNICZA SP. AKC. N. Eitington i Spółka w Łodzi, powiększyła swój kapitał zakładowy o 1.246.153 zł: 85 gr., drogą przeliczenia tej kwoty z kapitału zapasowego spółki. Kapitał zakładowy spółki określony jest obecnie sumą 2 milionów zł. podzielonych na 10 tysięcy akcji po 200 zł. każda.

W OSTATNICH DNIACH dokonano w Warszawie dwóch wielkich transakcji handlowych. Fabryka mebli giętych „Wojciechów”, która od dłuższego czasu w braku kapitału obrotowego stała nieczynna, przeszła w znacznej części parę dni temu w ręce kapitalistów wiedeńskich. Transakcję tę przeprowadzał p. K. Zdziechowski, brat byłego ministra.

Drugą transakcję zakończono wczoraj. Tow. ubezpieczeniowe „Przeorność” przeszło w ręce angielskiego towarzystwa „Prudential”, które wejdzie do nas i jako towarzystwo ubezpieczeniowe i jako instytucja finansowa, udzielająca długoterminowego kredytu budowlanego.

Obniżenia cen prądu domaga się cała handlowo-przemysłowa Łódź.

W środę wieczorem odbyło się zebranie rady gospodarczej m. Łodzi, na którym omawiano sprawę wysokich stawek, pobieranych przez elektrownię łódzką za prąd dla potrzeb przemysłu. Polityka elektrowni godzi w najżywcześniejsze interesy gospodarcze Łodzi, powodując podrożenie ogólnych kosztów produkcji. Polityka ta odbija się zwłaszcza dotkliwie na drobnych przedsiębiorstwach, uniemożliwiając im wprost konkurencję.

W wyniku ożywionej dyskusji postanowiono, aby poszczególne organizacje i związki, wchodzące w skład rady zrzeszeń gospodarczych przeprowadziły wśród swych członków ankietę w tej sprawie. Na podstawie uzyskanych w ten sposób konkretnych cyfrowych

materiałów opracowany zostanie obszerny memoriał, który przedłożony będzie czynnikiem miarodajnym.

Następnie przedstawiono sprawę ulg w karach

za zwłokę przy podatkach komunalnych. W sprawie tej specjalna delegacja odbyła konferencję z wiceprez. Groszkowskim, który oświadczył, że magistrat ustalił

obniżenie kar za zwłokę od wszystkich nieodroczonej lub nierozłożonej na raty podatków komunalnych. Odsetki te wynoszą 7 proc. Jeżeli zaś spłata należności podatkowych za czas do 30 czerwca br. nastąpi przed 31 bm., wówczas magistrat pobrać będzie 3 proc. miesięcznie. (e)

Ryczałt podatku obrotowego.

Co myśli o tem drobny handel?

W dniu wczorajszym odbyła się konferencja organizacji drobnego kupiectwa, na której omawiano sprawę projektu towanego przez min. skarbu ryczałtowania podatku przemysłowego od obrotu. Sprawa ta wywołała poważne rozbieżności zdań na odbytej niedawno konferencji przedstawicieli kupiectwa łódzkiego i warszawskiego, ponieważ interesy te nie idą po jednej linii i w pew-

nej mierze kolidują ze sobą. Na konferencji wczorajszej przedstawiciele drobnego kupiectwa postanowili raz jeszcze odbyć wspólną konferencję w Warszawie, na którą delegacji łódzcy udają się w niedzielę. Na konferencji tej uzgodnione zostanie stanowisko drobnego kupiectwa, wobec posiadającej dla niego zasadnicze znaczenie sprawy ryczałtów przy podatku obrotowym.

Niemiecki przykład Jak spowodować obniżenie cen węgla?

W związku ze skargami na nasze kołpajnie z powodu zaniedbywania klientów krajowej i zagranicznej możemy przytoczyć ciekawy przykład, jak Niemcy ten sam problem rozwiązują.

Komisarz węglowy Rzeszy odmówił udzielenia kopalniom węglowym niemieckim - górnośląskim zezwolenia wywozowych do państw sąsiadujących, aby na-

mawiać mu prawa do posługiwania się tą bronią.

Wszakże, wzmocniony nacisk podatkowy tylko taktycznie jest dobrym środkiem walki z cenami. Kto wie czy tylko nie jako groźba.

Co do swej istoty — a la longue — śruba podatkowa podraża ceny w kraju. Nie tylko podatki, ale wszystkie dochody państwa działają w sposób podobny, gdyż są konsumpcją, odciążeniem kapitału od produkcji. W Polsce

według nowego budżetu ma zabrać ta konsumpcja jakiś miliard złotych z danu a z innych źródeł — 900 tys. Jeżeli nawet będzie budżet 1927-28 wykonany deficytowo — odbije się na cenach bardzo niekorzystnie. Wolelibyśmy, by w trakcie wykonania okazał się nierealnym i by od niego odstąpiono.

Niebezpieczeństwo wyżki cen, na które ta dobitnie wskazuje prof. Bartel zmniejszyłoby się wówczas wydatnie. A. Z.

Waluty i akcje.

Baisse góra na całej linii.

Na prywatnym rynku walut nastąpiło po tygodniowej przeszło „hausse” znaczne, aczkolwiek niezupełne jeszcze odprężenie. Dolary spadły z 9.16 na 9.05 i utrzymują się już przez kilka dni na tym poziomie. Według wszelkiego prawdopodobieństwa wróca one niedługo do dawnego kursu i w ten sposób zostanie krótkotrwała wyżka walut zupełnie zlikwidowana.

Z innych walut i dewiz wykazuje obecnie na większe wahanie Medjolan, który ma jednak na ogół tendencję wybitnie zwykłą. To samo można powiedzieć o dewizie norweskiej która, tak jak ongiś duńska, dąży do parytetu z złotem. Obrót dzienny na warszawskiej giełdzie walut nieco się zmniejszył, wynosi bowiem przeciętnie niecałkowicie 400.000 dołarów. Całe zapotrzebowanie pokrywa w dalszym ciągu wyłącznie Bank Polski, gdyż bank prywatne wstrzymują się od sprzedaży wskutek kilkupunktowego rozpięcia między oficjalnym a prywatnym kursem dolara. Popyt na efektywne dolary może być teraz w zupełności zaspokojony, ponieważ Bank Polski nie wywozi więcej banknotów zagranicę.

Jak było do przewidzenia zmniejszył się zapas walut i dewiz Banku Polskiego w pierwszej dekadzie października o 4.1 milj. zł.

Pokrycie banknotów w złocie i walutach jest w dalszym ciągu wysokie, gdyż wynosi przeszło 40 proc.

Przywóz towarów do Polski zmniejszył się we wrześniu w porównaniu z m. sierpniem o blisko 7 milj. zł. Niewielkie równoczesne zmniejszenie się naszego eksportu przypisać należy jedynie brakowi dostatecznego taboru kolejowego, ponieważ zarówno Niemcy jakoteż Czechosłowacja musiały wskutek własnych potrzeb wycofać część pożyczonych nam wagonów.

Na rynku akcji trwa już od kilku dni walka między grupą „bajstistów” a „hausstistów”. Pierwsza mająca na czele znanego bankiera warszawskiego jest zdaje się w przeważającej sile. Druga grupa kieruje również znany spekulant — bankier gdański. Zwolennicy „hausy” wykorzystali wiadomość o przyjęciu bankierów angielskich C. H. Mathleya i Johna Williama Browna — (którzy wzywając należący do nich częściowo tutejszy Powszechny Bank Depozytowy — odwiedzili również zebranie giełdy akcyjnej) — ażeby rozpuścić pogłoskę, że wspomniani finansisi poszukują wielkich portfeli akcyjnych dla swych klientów angielskich i holenderskich. Partia przeciwna rzuciła na rynek w odpowiedzi na to znaczna ilość materiału i spowodowała w ten sposób ogólną niżkę. Narazie góra są niżkowcy — najbliższe godziny przyniosą może inną sytuację. Publiczność nauczo na dawniejszym doświadczeniem, na szczęście (swoje) w tych harcach udziału nie bierze. A. Z. W.

Walka dwóch pokoleń, tragedia emigrantów rosyjskich w Now-Jorku — to myśl przewodnia filmu

OJCOWIE I DZIECI

w którym czolowy aktor teatrów Reinharda Rudolf Schildkraut stworzył potężną kreację.

Zwiedz Wystawę Gospodarską Hygieniczną w Łodzi. Al. Kościuszki 73. 75 77 „Targ Rzemieślniczy”

Koncerty-Radio-Kino. Wejście 1 złoty

Od czwartku 21. X rb. orkiestra St. Namysłowskiego

Od ziemi do księżyca

można ustawić piramidę ze szwedzkich zapalek.

Jak wielka jest produkcja szwedzkie go przemysłu zapalczanego można sobie wyobrazić choćby z tego, że obecnie wyrabia się w Szwecji co najmniej po 1 zapalcie dziennie na każdego mieszkańca kuli ziemskiej — każdego bez wyjątku: na mężczyznę, kobietę i dziecko. Gdyby pudełko zapalek, które wyrabiają fabryki szwedzkie w ciągu 8 miesięcy ułożyć jedno na drugim, to wysokość tej kolumny równałaby się odległości księżyca od ziemi.

International Match Corporation i Szwedzkie Towarzystwo zapalczane, łącznie z pokrewnymi organizacjami, posiadają na całym świecie, w 28 krajach, ponad 150 fabryk w ruchu i zatrudniają ponad 50.000 robotników i pracowników. Rozwój ten stał się możliwy dzięki wciągnięciu do pracy międzynarodowego, a głównie amerykańskiego wielkiego kapitału. Wpływ ogólny ze sprzedaży zapalek za rok 1925 wyniósł 31.500.000 dolarów i przewyższył wpływ z roku 1924 więcej, niż o 50 proc.

— Szwedzki przemysł zapalczany istnieje już blisko 75 lat i przez ten czas opanował światowy rynek zapalczy.

W Jonkoping, małym miasteczku nad brzegiem jeziora Vatter, w mieście dotąd uważanym za stolicę przemysłu zapalczanego, istnieją rodziny robotnicze, które przez 5 pokoleń pracowały w tym przemyśle.

Typ pudełka do zapalek wprowadzony przed 60 laty, trwa dotąd bez zmian i używany jest na całym świecie. Również ciekawym jest, że tak zwana maszyna do kompletów przez wynalazcę szwedzkiego Lagermana, zbudowana i ustawiona w r. 1872 w jednej z fabryk w Jonkoping, pracuje dotąd sprawnie i również dobrze, jeśli nie lepiej, niż także maszyny nowoczesne.

RYNEK METALÓW.

Londyn, 20 października.

W cynie zauważyć się daje niespodziewana, bardzo silna zniżka cen, wywołana przez spekulację holenderską. Tymczasem to w ten sposób, iż grupy spekulacyjne nie mogą pokryć się na niebawem nastąpić mające dostawy terminowe; w zakupach wystarczających przeszkodziły im niedawno silne zakupy konsumpcyjne amerykańskie. Obecnie zmuszeni są spekulować na baisse. W cynku i ołowiu bez zmiany. W miedzi duże wyciągnięcia realizacyjne.

E. S.

ANGLICY O POLSKIM PROJEKCY SYNDYKATU ŻELAZNEGO.

(Tel. wł. „Republiki”).

Londyn, 20 października.

Tutejsze sfery, zbliżone do wielkiego hutnictwa twierdzą, iż wysunięty przez Polaków i Czechów projekt t. zw. wschodnio-europejskiego kartelu żelaznego ma jedynie wartość taktyczną i służyć ma jako środek do wzmocnienia polityki polskiej i czechoskiej w rokowaniach w sprawie utworzenia międzynarodowego kartelu żelaza.

E. S.

REDUKCJE AMERYKAŃSKIE NA GÓRNYM ŚLASKU.

(Tel. wł. „Republiki”).

Katowice, 20 października.

Nowy dyrektor generalny polskiej Sp. Akc. Giesche Mr. Brook's oświadczył co następuje o zamierzeniach reorganizacyjnych amerykańskiego towarzystwa; leżące na niemieckim Śląsku kopalnia ołowiu Scharley, nie została przez koncern Harrimana nabyta. Towarzystwo objęło wyłącznie zakłady, leżące z tej strony granicy. W zamierzeniu racjonalizowania kopalnictwa cynkowego, towarzystwo wstrzymało prace w niektórych szybach; zakład przemysłowy, musi być przebudowany. Również ze względów organizacyjnych zostało zredukowane nadmierne wydobywanie rudy i zmniejszono załogę kopalni. W skład zarządu Sp. akc. Giesche wchodzi czterech Amerykan i jeden Polak. Rada nadzorcza której członkiem jest właśnie Mr. Brooks, ma siedzibę w New-Yorku.

ZAMIAST POLSKICH JAJ — ROSYJSKIE.

(Tel. wł. „Republiki”).

Berlin, 20 października.

Podczas gdy zeszłoroczny wóz jaj do Niemiec wynosił 1,69 miljarda sztuk (za czas do 1 października) — w tym roku wynosi on tylko 1,65 miljarda. Powody są następujące: 1-o wzrost niemieckiej hodowli drobiu, 2-o częściowe ustanie wwozu jaj z Polski (zamiast 283 milionów — tylko 195,9 mil.). Zresztą niedobór z powodu ustania wwozu polskich jaj, został w pewnym stopniu wyrównany importem rosyjskim (import ten w pierwszych sześciu miesiącach r. b. wyniósł — 131 mil. sztuk, w tym samym okresie ubiegłego roku — 84,9 mil.).

Zniesienia cła na przedzę bawełnianą

oraz obniżenia opłat patentowych doniagają się drobni fabrykanci

W dniu wczorajszym odbyło się pod przewodnictwem dyr. Orbacha walne zebranie członków nowoutworzonej przy centralnym stowarzyszeniu kupców (Piotrkowska 10), sekcji przemysłowej (zrzeszającej drobnych i średnich fabrykantów włókienniczych).

Obrazy dały następujące wyniki:

1) Wobec tego, że przy komisjach odwoławczych od wymiarów podatku dochodowego pośród członków opinujących brak przedstawicieli drobnego przemysłu, zebrani wysunęli swych kandydatów.

2) Drobnemu przemysłowi postanowił pomagać się, aby niższe świadectwa przemysłowe upoważniały do zatrudniania większej ilości robotników. Zdaniem zebranych patent V kategorii winien upoważniać do zatrudniania do 60 robotników (ustawa przewiduje od 25), VI kat. do 20 (miast 10), VII kat. do 10 (miast 5) i VIII kat. do 5 (miast 2).

3) Dłuższą dyskusję wywołała sprawa stosunku przedsiębiorstw przedziałniowych do małego przemysłu, który po-

zbawiony jest zupełnie kredytów towarowych. Przedziałnicy formalnie „maltretują” drobnych przemysłowców, ustalając coraz bardziej utrudnione warunki sprzedaży i przy każdej nadającej się okazji, bez uzasadnienia podwyższają ceny. Dzięki temu zarobki przedziałni są horrendalne, osiągając często 30 procent, wówczas, gdy przemysł drobnym musi się zadawać 2 do 5 procentami zysku. Zebrani wybrali specjalną komisję, która opracuje memoriał ilustrujący ten stan rzeczy i udowadniający, że podobny stosunek przedziałni zrujnuje przemysł drobnym.

4. Jednocześnie w memoriale, który będzie przedstawiony ministrowi przemysłu i handlu, drobnemu przemysłowi domagać się będzie dla dobra swoich interesów zniesienia cła na przedzę bawełnianą.

W skład komisji memoriałowej weszli pp.: Żurkowski, Chigryn, Kindt, Gastfreund i Fajtlowicz.

W końcu obrad zebrani dokonali wyboru zarządu sekcji, składającego się z 15 osób.

GIELDY.

GOTÓWKA.

Dolary 9 —

CZEKI.

- Belgia 25,66
- Holandja 360,75
- Londyn 43,69
- Nowy York 9 —
- Paryż 27,80 — 27,70
- Praga 26,72
- Szwajcaria 174,10
- Wiedeń 127,30
- Włochy 40,12

PAPIERY PAŃSTWOWE I LISTY ZASTAWNE.

- Pożyczka dolarowa 72,50 73 —
- Pożyczka kolejowa 87 —
- Pożyczka konwers. 5 proc. 45,50 — 45,75, 8 proc. 92,50 — 94 —
- 4 i pół proc. listy zastawne ziemskie złote 35,75 — 35,50 — 36,50
- 4 i pół proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy złote 40 —
- 5 proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy przedw. 30,30 — 30,75
- 5 proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy złote 43,90 — 44,10
- 5 proc. listy zastawne m. Łodzi 15,50 — 16 —

AKCJE.

- Bank Polski 81 — 83 —
- Bank Zarobkowy 5,60 — 5,50
- Bank Handlowy 3,30
- Puls 4,20
- Chodorów 119 — 119,50
- Gosławice 40 — 40,50
- Cukier 2,75 2,90
- Węgiel 73,50 — 75,25
- Lilpop 16 — 17,25 — 17 —
- Norbiln 1,20
- Parowozy 0,22 — 0,33
- Starachowice 1,85 — 1,96 — 1,93
- Ursus 1,45
- Borkowski 1,20 — 1,25
- Kijewski 0,16
- Spiess 2,80
- Częstocice 1,25
- Michałow 0,25
- Wysoka 3 —
- Nobel 2,30
- Modrzejów 3,30 — 3,50
- Ostrowieckie 7,25 — 7,45
- Rudził 1,16 — 1,23 — 1,21
- Firley 0,40
- Zyrardów 12 — 12,50 — 12,40

GIELDY ZAGRANICZNE.

- Londyn, 21 października.
- Nowy York 4,84 27/32 — 4,84 i pół
- Holandja 12,12 i pół
- Francia 160,12
- Belgia 171,62
- Włochy 110,75
- Niemcy 20,37 3/4
- Szwajcaria 25,13 i
- Hiszpanja 31,89
- Portugalia 2,53
- Dania 18,23
- Helsingfors 192,68
- Praga 163,62
- Wiedeń 34,35
- Warszawa 42,50

Paryż, 21 października.

- Londyn 159,70
- Nowy York 32,90
- Belgia 93,30
- Włochy 143,75
- Szwajcaria 634
- Dania 875
- Holandja 13,22
- Szwajcaria 883,50
- Praga 98,20
- Rumunia 17,55
- Niemcy 786

Gdańsk, 21 października.

- 100 złotych polskich 57,10 — 57,25,
- czek na Londyn 24,99, telegraficzna wyplata na Nowy York 514,80 — 516,10,
- na Warszawę 56,96 — 57,10

NOTOWANIA ZŁOTEGO POLSKIEGO

- Za 100 złotych:
- Londyn 42,50, Zurych 58,00, Berlin wyplata na Warszawę 46,38 — 46,62, na Katowice 46,505 — 46,745, na Poznań 46,48 — 46,72, Gdańsk 57,10 — 57,25, wyplata na Warszawę 56,95 — 57,10, Wiedeń 78,35 — 78,85, banknoty 78,20 — 79,20, Praga 376,62.

Dolar w Łodzi.

Wczoraj, na łódzkim rynku walutowym płacono za dolara w obrotach prywatnych 9.04 i 9.05 w żądaniu.

Sytuacja bez zmiany, ruch minimalny, tendencja słaba, popyt znikomy.

Bank Polski pokrył wczoraj całkowite zapotrzebowanie giełdy urzędowej.

Oficjalny kurs kupna dolarów 8.98.

SYTUACJA W WELNIE.

(Tel. wł. „Republiki”).

Bradford, 21 października.

Trwający strejk węglowy uniemożliwia prawie rozwój interesów, wskutek czego obroty ubiegłego tygodnia są stosunkowo mierne. Ceny są w dalszym ciągu bardzo silne. Spodziewano się w dalszym ciągu tendencji zwykłej, z którą jednakowoż nie mogą skorzystać tutejsze przedziałnie z powodu unieruchomienia; będą one przypuszczalnie zmuszone zakupować pod koniec sezonu aukcyjnego, drożej. Rozpiętość między cenami gatunków wyższych i gorszych zwiększyła się; w ostatnich nawet ujawniło się pewne osłabienie ceny o jakieś 2 d. na funcie. Za welny szirtingowe płacili Niemcy tak wysokie ceny, że usuwały one całkiem na bok angielskich konkurentów.

POLSKIE DRZEWO.

(Tel. wł. „Republiki”).

Warszawa, 21 października.

Na polskim rynku drzewnym wzmożły się obroty surowcem drzewem. Wschodnio-pruskie tartaki zakupiły 30 tysięcy metrów bloków za cenę o 5 do 8 procent wyższą od najwyższych notowań zeszłorocznych.

Kawa — słabiej, herbata — mocniej.

KAWA: Tendencja na rynku kawy w okresie od 2 do 16 b. m. była przez cały czas zniżkowa. Dowóz kawy do portu w Rio, tak, jak w ostatnim czasie, był bardzo znaczny.

Najwięcej podlegał zniżce rynek terminowy, przede wszystkim wszelkie późniejsze załadowania i tu również tylko przy gorszych gatunkach Santosy, najlepsze gatunki utrzymały się na stopie z przed kilku tygodni. Różnica między towarami loco, a towarami na załadowanie była bardzo znaczna i dochodziła do 6 sh.

Ogólnie uważa się sytuację komisji waloryzacyjnej za dość silną. Sądzi się dlatego ogólnie, że bessa obecna długo się nie utrzyma, tem więcej wobec ogromnie małych zapasów u konsumentów.

Kawy środkowo-amerykańskie utrzymały się na dawniejszym poziomie, tylko tańsze kawy Salvador zniżyły się o 1/4.

W Gdańsku poszukiwano przede wszystkim tańszych i średnich kaw niebieskich, na który rynek był dość ożywiony.

HERBATA: Pierwszy tydzień stał pod wpływem wiadomości z Indji, że oczekuje się szybkiego zakończenia sezonu. Mimo, że zbiorów wrzesniowych było znacznie więcej od zbiorów zeszłorocznych, wiadomość ta wywarła zwykle cen, nawet na gatunki tańsze i średnie. W ostatnim tygodniu tendencja na gorsze gatunki trochę osłabła, gdy tymczasem średnie gatunki utrzymały się na dawniejszym stopie, a lepsze gatunki tak, jak dotąd poszukiwano po wyższych cenach. Przede wszystkim poszukiwano lepszych gatunków herbat cejlońskich, które w tym roku jakościowo nie dopisały.

Java i Sumatra przez cały czas były dość poszukiwane, przede wszystkim interesowano się herbatami z dobrym liściem. Aukcja Amsterdamska z dnia 14-go b. m. przyniosła zwykłe o 2-3 c w stosunku do aukcji poprzedniej.

Z chińskich herbat poszukiwano tańszych i średnich, w których to jakościach przede wszystkim w Hamburgu dużo było transakcji.

W Gdańsku na herbaty było małe zainteresowanie.

UPADŁOŚĆ NIEMIECKIEGO KONCERNU W HURTU WŁÓKIENNICZEGO.

(Tel. wł. „Republiki”).

Berlin, 21 października.

Wierzyciele wielkiego koncernu włókienniczego „F. Albert Brandt” w Lipsku, wystąpili do sądu z wnioskiem ogłoszenia upadłości. Koncern obejmuje następujące firmy: L. Otto Schultz, w Halle, C. F. Troeger w Zeitz, Breun et Preller w Magdeburgu i Textil-Schultz w Królewc.

BANCA COMMERCIALE ITALIANA NA CZELE KONSORCYUM BANKOWEGO.

(Tel. wł. „Republiki”).

Rzym, 20 października.

Zainteresowana m. in. w polskim życiu gospodarczym bardzo wybitnie, Banca Commerciale Italiana utworzyła konsorcjum bankowe z kapitałem pół miljarda lirów. W skład konsorcjum wchodzi nadto Bank Neapolitański i Bank Sycylijski. Bedzie to najpoważniejsze włoskie konsorcjum bankowe. Należy sądzić, że będzie ono sprzyjało interesom polskim dzięki udziałowi Banca Commerciala.

SZTUCZNA NAFTA.

(Tel. wł. „Republiki”).

Paryż, 21 października.

„Matin” donosi, iż państwowemu zakładowi płynnych materiałów palnych udało się rozwiązać problem syntetycznego otrzymywania nafty. W przyszłym miesiącu zostanie założona prywatna fabryka syntetycznej nafty.

J. A.

Wystawa gospodarsko-hygieniczna.

Olbrymja frekwencja zwiedzających wystawę gospodarsko-hygieniczną świadczy o ogromnym jej powodzeniu. Orkiestra Namysłowski gra w nowej hali. Doskonała gra i barwne stroje ludu we przyciągają tłumy słuchaczy. W specjalnej kabinie kino wyświetla filmy z dziedziny higieny, jak również inne obrazy zajmujące treścią. Na balkonie pierwszej hali gra wesoła mazurek i tancerki orkiestra 28 pułku Strzelców Kaniowskich. Publiczność stale próbuje, a więc próbuje smaku miodów, soków owocowych, wina, cukierków, pierniczek, obławkuje sobie kieszonki różnymi próbkami, perfumuje sobie na próbę rękawy pal i kołnierze utrżane różnymi gatunkami perfum — słowem: ruch na wystawie. W sobotę i niedzielę, w dwóch ostatnich dniach trwania wystawy cena biletów przed południem i zloty (ulgowo 50 gr.), popołudniu podczas trwania koncertu orkiestry Namysłowskiego 2 złote (ulgowo 50 gr.). Wycieczki grupowe korzystają ze specjalnych ulg.

Wielkie wystawowe arcydzieło w 12 akt.

„NERON”

Pełne grozy rzady najstraszniejszego z tyranów W rolach głównych słynni niezrównani E Szał w na i krwi—Bachanalje w pałacach cesarów—Wielkie wyszyci kwadrig—Pożar Rzymu—Żywe pochodnie i lwy na aranie cyrku—Męczeństwo chrześcijan!

Nerlo Bernardi i Eddy Dorelea.

UWAGA: Do obrazu śpiewane będą kuplety NERONA.

Muzyka ściśle dostosowana do obrazu pod bat. p. R. Kantora

Passe-partout i bilety ulgowe prócz urzędowych i prasowych nie ważne.

ANONS: W następnej zmianie programu Conrad Veidt.

Początek seans. w dni powszed. o g. 4 30, w soboty i niedz ele o 2 p. p., ostatni seans o 10 wiecz.

-- Sala Filharmonji. --

Wobec niezwykłego powodzenia jesz. ze jeden gościnny występ

Teatru Niewiarowskiej

W niedzielę 24 b. m. o godz. 3 po poł

„Lady Chic”

Operetka w 3 aktach W. KOLLO.

W rolach głównych:

KAZIMIERA NIEWIAROWSKA

Bolesław HORSKI i inni

Bilety w kasie Filharmonji.

25% taniej wszelkie pierwszorzędne systemy maszyn do pisania i liczenia
nowe oraz okazjne
Również zamiana i kupno maszyn.
Taśmy, karka i wszelkie przybory.
Nauka pisania na maszynach.
Warsztat reparacyjny dla wszystkich systemów.

DOLF GOLDBERG

Andrzeja 1, 1-sze piętro. Telefon 37-54.

Uwaga! 30 procent taniej.
REKLAMOWA SPRZEDAŻ CZEKOŁADY

firmy KAROL GOSTOMSKI i S-ka

odbędzie się na WYSTAWIE GOSPODARSTWA-HYGIENICZNEJ w piątek, sobotę i niedzielę.

Dr. med. BRAUN

Południowa № 28 tel. 40-26

Specjalista chorób skórnych i wenerycznych Leczenie światłem, (Lampa kwarcowa) Przyjmuje od 9 — 11 i od 5 — 8.

Dr. Zeligsonowa

przeprowadziła się z ul. Piotrkowska 64 Akuszera, chor. kobiece, weneryczne (wyłącznie u kobiet); porady dla kobiet ciężarnych, usuwanie włosów elektryczną przysięgą 9—10 i pół i 4—7; w niedziele 9—11

Dr. med. STUPEL

Szkolna № 12

Choroby skórne włosów, weneryczne i moczopłciowe leczenie światłem (Rentgen lampa kwarcowa) Elektryczna przysięga od 6—9 w. Panie od 12—3 pp

Dr. med. P. MARKOWICZ

powrócił z Paryża przyjmuje w zakresie chorób skórnych i kosmetyki lekarskiej od 3—7 Piotrkowska 124

Dr. med. Zygmunt DATYNER

choroby nerek, pęcherza i dróg moczowych przyjmuje od 1—2 i od 4—7 Piłsudskiego 11 (daw Olejńska) Tel. 48-95.

POKÓJ umeblowany

z wszelkimi wygodami przy inteligentnej rodzinie do wynajęcia od 1-go listopada. Al. Kościuski 57, m. 18 między 12—20

Warszawski Magazyn

OBUWIA

J. NAGLERA PIOTRKOWSKA 109 poleca bogaty wybór najnowszych modeli ze skór zagranicznych.

Lek.-dent.

Wainer

Piotrkowska 73.

przyjmuje urzędników państwowych po cenach bardzo niskich. Porady bezpłatnie. Ord 9—11 i 4—7.

Światło zgasło, motor stanął

Dzwoń! Tel. 50-40 Dzwoń!

Dziurzy dnem i nocą oraz w święta

Elektryczne pogotowie „Polonia”

Łódź. Gubernatorska 27.

Dywany perskie

Okazjnie kilka sztuk do sprzedania. Magazyn Mebli, Piotrkowska 116, I piętro, front, tel. 21-61. 23

Warsztaty angielskie

52 — 64 cali angielski gładki i kolorowy w dobrym stanie kupię Oferty pod B. P. do administr. 571-24

Okazjnie do sprzedania meble nowe

tanio lecz zaraz, sypialnia, stołowy dębowe nowoczesne. Wiadomość: Hotel Manteufel, pokój № 6, zastać można 9—11 i 2—4 pp.

Kóza Zalcówna wznawiła

lekcje gry fortepianowej Wład. Aleja Kościuski 21 Tow. „Haczomir” od 11—1 i od 3—5 p. p. Ceny przystępne

Pianina i fortepiany

najtaniej do sprzedania w składzie

H. FINSTER

Zakątna 79 I piętro.

Lekarz-dentysta Jakób Rotenberg powrócił.

Al. Kościuski № 22 Piotrkowska 79, II brama I p.) przyjm: od 9—12 i 3—7.

Poszukujemy na stałą robotę zarobkową

50 warsztatów angielskich 36”

Oferty pod „P. 25” do adm. stracił „Republiki”.

Rutynowana nauczycielka

udziela lekcji angielskiego poje dyńczo i w kompletach

MANDELTORTOWA,

Pomorska 22, front I p.

Pokoju

umeblowanego z niekrepującym wejściem poszukuję od zaraz. Oferty sub „MMM” do biura ogł. Fuchs, Piotrkowska 50.

Zagubiono

Teczkę skórzana, złotego koloru wraz z dowodami ubezpieczeniowymi firmy Gustaw Buhle w Łodzi, oraz następującymi weksłami:

- ostatni indos firmy JAN KOKS
- Nr. 3265 pl. 17 grudnia r. b. na sumę Zł. 210, wyst. Millrad w Wieruszowie, na zlec. M. Melerowicza
- Nr. 3280 pl. 22 grudnia r. b. na sumę Zł. 120, wyst. J. Nadelhaft w Ludwipolu na zlec. Ch. Wolf Pelgera.
- Nr. 3268 pl. 27 grudnia r. b. na sumę Zł. 179, wyst. M. Weinberg w Wilnie, na zlec. firmy Zeitschur i Frydman.

Uprasza się o zwrot za wynagrodzeniem p. adr. Tow. Ubez. „PIAST”, Łódź, ul. Piotrkowska 87.

Ostrzegamy przed dalszym użyciem wyżej wymienionych weksli, które unieważniamy.

Licytacja.

Dnia 8-go listopada 1926 r. o godzinie 9 rano odbędzie się w 4 Okręgowej Składnicy Taborowej w Łodzi ul. Ogrodowa 9 publiczny przetarg na wybrakowany materiał taborowy jak: żelazo płaskie, podkowiaki, szmelc żelazny, parciany i konopny, drzewny, blaszany itp. Materiał przeznaczony do licytacji można obejrzeć na miejscu w godzinach urzędowych.

Szef Taborów O. K. IV.

Ostrzegam!

Przed nabyciem weksli z moim podpisem, które łącznie z gotówką zostały przez byłego prowadzącego moją hurtownię Johela vel Hilarego Lewina skradzione.

Zastrzeżenie prawne ukuteczono, Jadwiga Topolska właśc. hurtowni tytoniowej XII Łódź, Piotrkowska 45.

POKÓJ słoneczny

bez mebli natychmiast poszukiwany. Zgłaszac sę Faigenbaum, Narutowicza 19

Ogłoszenia drobne

Kupno sprzedaz

Inteligentna panienka znająca szycie, zajmie się dziećmi i pomocą w gospodarstwie, wyjazd możliwy. Oferty do „Republiki” dla „B. S.” 22

Wólczanska 66.

Wieloletni pracownik zlikwidowanej poważnej firmy Łódzkiej z ładnym charakterem pisma piszący biegle na maszynce poszukuje posady pomocnika buchaltera lub magazyniera. Wymagania skromne. Oferty sub. „A 36” 16—22

Lokale.

Poszukuję przyzwyczajenie umeblovanego pokoju z oddzielnym, absolutnie niekrepującym wejściem. Oferty sub. „F. G.” do adm. „Republiki”.

Pokoju umeblovanego lub nie z oddzielnym wejściem w okolicy Przejazd, Sienkiewicza, Nawrotu, Jarogowej poszukuje owich solidnych panów. Oferty sub. A. R. do administr.

Dwa duże pokoje z kuchnią i wszelkimi wygodami natchmiast do oddania może być dla małżeństwa Łask. Oferty do adm. „J. Republiki” sub. Dekam.

Pokój na biuro poszukiwany Oferty sub. „Natchmiast”

Do wynajęcia 2 umeblowane pokoje przy inteligentnej niemieckiej rodzinie, Zielona 42, budynek wydany w Ło m. 41 26 dz za № 42887-1158 K 24

Poszukuję pokoju umeblovanego Może być z łożami i obładami Oferty z podaniem warunków proszę składać w administracji „Republiki” sub. W.

2 pokoje z kuchnią do oddania Kopernika 22, wiadomość u dozorcę od 9—3 pp.

Anna Kaszrak up. w roku 1893 zgubiła dowód osobisty wydany w Ło m. 17

Edward Sadowski zgubił czarny portfel skórzany z dowodem osobistym wydany w Ło m. 1 różnymi dokumentami osobistymi. Kopernika 30. 24

Zagubione dokumenty

Anna Kaszrak up. w roku 1893 zgubiła dowód osobisty wydany w Ło m. 17

Edward Sadowski zgubił czarny portfel skórzany z dowodem osobistym wydany w Ło m. 1 różnymi dokumentami osobistymi. Kopernika 30. 24

Anna Kaszrak up. w roku 1893 zgubiła dowód osobisty wydany w Ło m. 17

Edward Sadowski zgubił czarny portfel skórzany z dowodem osobistym wydany w Ło m. 1 różnymi dokumentami osobistymi. Kopernika 30. 24

Anna Kaszrak up. w roku 1893 zgubiła dowód osobisty wydany w Ło m. 17

Edward Sadowski zgubił czarny portfel skórzany z dowodem osobistym wydany w Ło m. 1 różnymi dokumentami osobistymi. Kopernika 30. 24

Plac

w 8 ódmieściu 40—10 do 160 lok. poszukiwany.

Oferty z podaniem ceny pod „Plac” 586 27

Laureatka

moskiewskiego konserwatorium wznawiła lekcje gry fortepianowej

Wschodnia 72 — m. 19. — 0—12 3—5 pp.

Oferty z podaniem ceny pod „Plac” 586 27

Największe cienie

przy minimalnym zużyciu węgla osiąga się przy użyciu piecy szamotowych.

CENY ZNIŻONE.

Sprzedaz artykułów żelaznych

N. BIAŁEK

Piotrkowska 39 tel. 45-91 (w II podwórzu.)

KONKURS

Okręgowy Związek Kas Chorych w Łodzi niniejszem ogłasza

KONKURS

na dostawę narazie 500,000 cegły loco Łódź ul. Zagajnikowa 22.

Oferty w zamkniętych kopertach należy składać w sekretarjacie Związku przy ulicy Pomorskiej 18 do dnia 30 października.

Salon damski

Ondulacja wodna i żelazkowa

Farbowanie

Masaże

Manicure

Pedicure

i t. p.

Pierwszorzędne Salony Fryzjerskie

Damski i Męski

Szwarc i Jabłoński

Moniuszki 2

telef. 28-86.

Salon męski

Akwizytorzy

ze stałą pensją i na prowizji poszukiwani Oferty sub. „Export” do adm. pisma.

Biuro Prośb i Porad

ul. Pańska № 1. — Tel. 36 77 — Złatwia wszelkie sprawy podatkowe i komunalne. Uwaga: Między 2—5 po poł. udziela p. Hochberg informacji w sprawach podatkowych.

Prenumerata „Ilustrowanej Republiki” wraz z ilust. dodatkiem niedzielnym „Nowa Panorama”: w Łodzi 4 zł. 20 gr. miesięcznie. — Zamiejscowa 5 zł. 20 gr. miesięcznie. — Zagranicą 7 zł. 20 gr. miesięcznie. Odnoszenie do domu 30 groszy miesięcznie „Ilustrowana Republika” i „Express Wieczorny” łącznie z odnośnikiem do domu zł. 7.50 mes.

Ogłoszenia: ZWYCZAJNE 8 gr. za wiersz milimetr. (na stronie 10 spalt). W TEKSCIE 40 gr. za wiersz mil. (na 4 spalt). NAKŁADY: NEKROLOGI i NADESLANE 30 gr. za wiersz mil. (na 4 spalt). Zareczynowe i zaślub po tekście 10 złoty. Zamiejscowe o 50 proc. Zagraniczne o 100 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń admin. nie odpowiada Drobna 10 gr. Poszukiwanie pracy 5 gr. Najmniejsze 50 gr.